

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVIII Nr. 11304

Duminică 24 decembrie 1978

6 PAGINI — 30 BANI

ÎNALT OMAGIU PREȘEDINTELUI ROMÂNIEI SOCIALISTE pentru prodigioasa sa activitate în slujba idealurilor de pace, independență și progres

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit șefi ai misiunilor diplomatice din țări ale Africii, Asiei și Americii Latine

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, sâmbătă, 23 decembrie, șefi ai misiunilor diplomatice acreditate în țara noastră, din țări ale Africii, Asiei și Americii Latine, care i-au prezentat felicitări cu prilejul conferirii Premiului „Simba” pentru pace pe anul 1978, în semn de omagiu pentru contribuția deosebită la propășirea economică și socială a țării, la cauza libertății, independenței, colaborării, păcii și înțelegerii între națiuni.

La primire au participat tovarășii Elena Ceaușescu, tovarășii Iosif Banc, Emil Bobu, Cornel Burtică, Virgil Cazacu, Constantin Dăscălescu, Gheorghe Pandă, Dumitru Popescu, Iosif Uțlar, Ilie Verdet, Ștefan Voitec, Ștefan Andrei, Nicolae Glosan, Vasile Mușat.

Pentru a prezenta felicitări președintelui Nicolae Ceaușescu au venit ambasadorii: Senegalului — Ibrahim Boje, Liberiei — Joseph Graham, Republicii Arabe Siriene — Walid Al Moualem, Republicii Islamice Pakistan — S. A. Moia, Republicii

(Continuare în pag. a III-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Domnilor ambasadori,

Doresc să exprim cele mai vii mulțumiri pentru felicitările și cuvintele de apreciere pe care le-ați rostit la adresa mea și a poporului român, cu prilejul primirii Premiului „Simba”, ce — simbolizează voința de libertate, independență, progres și pace a popoarelor din Africa.

Am primit acest premiu ca o expresie a solidarității dintre poporul român și popoarele africane, ca și din celelalte țări în curs de dezvoltare, în lupta împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste. Totodată, acest premiu exprimă solidaritatea popoarelor noastre în lupta pentru dezvoltarea economică și socială independentă a țărilor Africii, pen-

tru o politică de destindere, colaborare și pace în întreaga lume. Vă sînt cunoscute raporturile României cu țările africane. Într-adevăr, întreținem relații bune cu toate țările de pe acest continent, exceptînd desigur statele din Africa de Sud unde există încă dominația colonială și politica de apartheid. De altfel avem relații bune cu toate țările în curs de dezvoltare, cu toate statele lumii, fără deosebire de orientare socială.

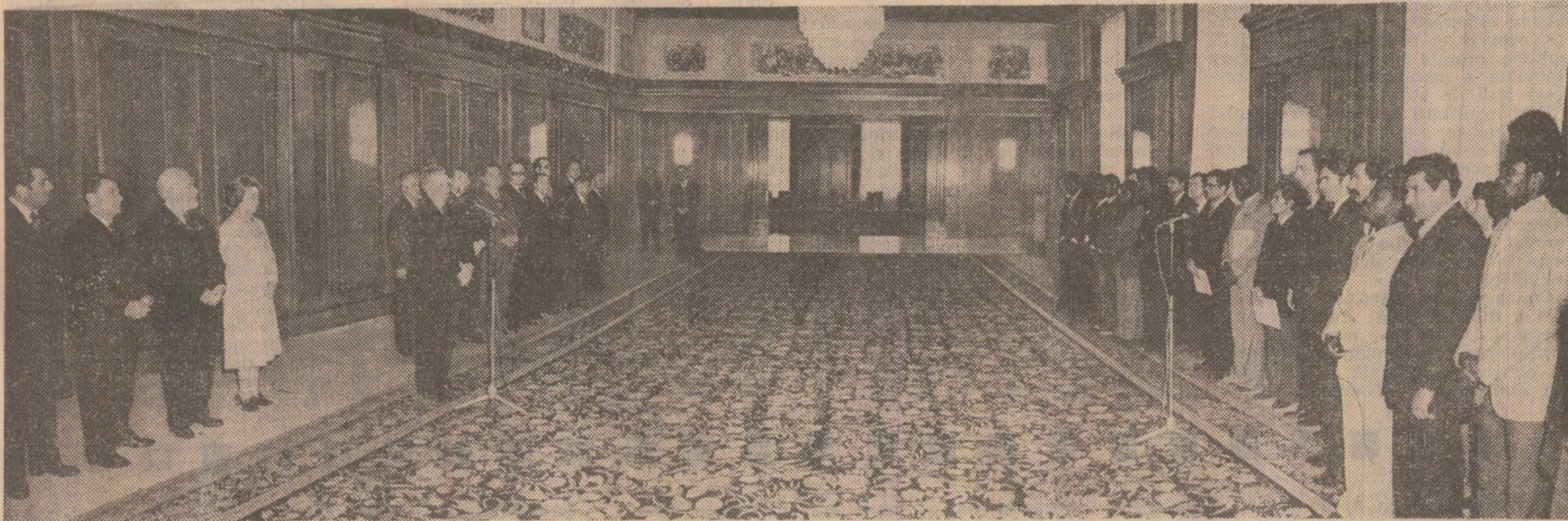
Ne preocupăm permanent de întărirea colaborării și solidarității cu țările africane — pe principiile depline egalități, respectului independenței și suveranității naționale, avantajelor reciproce — în interesul asigurării progresului economic și social al fiecărei țări. Am sprijinit și sprijinim lupta de

eliberare națională a popoarelor din Rhodesia și Namibia, precum și lupta populației majoritare din Africa de Sud împotriva politicii rasiste, de apartheid. Avem ferma convingere că, acționînd cu hotărîre, folosind toate formele de luptă, — inclusiv cele militare — toate popoarele din Africa își vor dobîndi în scurt timp independența.

Știm că sînt multe probleme de soluționat pe continentul african, ca și de altfel și pe alte continente. Ca și dumneavoastră, sîntem preocupați de tendințele de menținere și chiar de consolidare a unor poziții de dominație, a unei politici neocolonialiste. Știți că, vreme îndelungată, și noi am cunoscut

(Continuare în pag. a III-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe reprezentanții studenților din țări în curs de dezvoltare care studiază în România

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, sâmbătă dimineață, la Palatul Republicii, pe reprezentanții studenților din țări și din țări în curs de dezvoltare din alte continente, care studiază în România, precum și ai tineretului și studenților din țara noastră, care și-au exprimat dorința de a se întâlni cu șeful statului român pentru a-și exprima sentimentele lor de prețuire și profundă stimă, pentru a-și adresa cele mai călduroase felicitări cu prilejul conferirii Premiului „Simba” pentru pace pe anul 1978.

La primire au participat tovarășii Iosif Banc, Emil Bobu, Cornel Burtică, Virgil Cazacu, Constantin Dăscălescu, Gheorghe Pandă, Dumitru Popescu, Iosif Uțlar, Ilie Verdet, Ștefan Voitec, Ștefan Andrei, Nicolae Glosan,

(Continuare în pag. a II-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Dragi prieteni și tovarăși,

Sînt deosebit de bucuros să mă întâlnesc cu reprezentanții tineretului african, din țările arabe, din țări ale Americii Latine, precum și din alte state în curs de dezvoltare, care studiază în România.

Doresc să vă mulțumesc pentru felicitările pe care mi le-ați adresat cu prilejul primirii premiului „Simba”, care simbolizează lupta popoarelor africane împotriva dominației și asuprii, pentru independență, pentru dezvoltare economică și socială și pace. Acest premiu este, de fapt, o apreciere a politicii desfășurate de România socialistă, de poporul român, de colaborare cu țările africane, cu

țările în curs de dezvoltare, de destindere, dezarmare și pace în întreaga lume.

România, care a cunoscut ea însăși vreme îndelungată dominația străină, susține ferm lupta popoarelor africane, ca și a altor popoare, împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, pentru cucerirea deplină a independenței naționale, pentru dezvoltare economică și socială de sine stătătoare. Sîntem convinși că numai pe această cale popoarele africane, celelalte state în curs de dezvoltare își vor putea asigura bunăstarea și fericirea.

Într-adevăr, în Africa sînt încă multe probleme de soluționat. În

primul rînd, mai sînt popoare care luptă pentru a-și cuceri pe deplin independența, cum sînt cele din Rhodesia și Namibia, precum și populația majoritară din Africa de Sud, care luptă împotriva politicii rasiste și de apartheid. România întreține largi relații cu mișcările de eliberare națională din această parte a lumii, le acordă sprijin activ, de toate felurile, în lupta pe care o duc. Dezvoltăm relații largi, practice, cu toate țările africane; am avut întîlniri cu aproape toți conducătorii țărilor africane, fie cu prilejul vizitelor făcute în Africa, fie cu ocazia venirii

(Continuare în pag. a II-a)

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU cu prilejul prezentării scrisorilor de acreditare Ambasadoarea Republicii Columbia

Sîmbătă, 23 decembrie, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, scrisorile de acreditare a ambasadoarei Republicii Columbia în țara noastră, Gloria Gaitan-Ja-

mit, scrisorile de acreditare a ambasadoarei Republicii Columbia în țara noastră, Gloria Gaitan-Ja-

ramillo. (Continuare în pagina a V-a).

Ambasadorul Republicii Unite Tanzania

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, sîmbătă, 23 decembrie, pe Nicholas Maro, care și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar

scrie pe Nicholas Maro, care și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar

și plenipotențiar al Republicii Unite Tanzania în Republica Socialistă România. (Continuare în pagina a V-a).

Din întreaga țară, mesaje de calde felicitări adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu cu prilejul conferirii Premiului „Simba” pentru pace pe anul 1978

Pe adresa tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, continuă să sosească, din întreaga țară, telegrame prin care organizații de partid, de masă și obștești, colective de muncă din întreprinderi și instituții exprimă calde felicitări pentru conferirea prestigiosului Premiului „Simba” pentru pace pe anul 1978. Ele dau glas bucuriei și mîndriei patriotice a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități — pentru noua recunoaștere internațională a activității neobosite desfășurate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, închinată cauzei păcii, destinderii, cooperării și securității în Europa și în întreaga lume, promovării colaborării și înțelegerii pe continentul african, soluționării problemelor complexe ale lumii contemporane.

În telegrama Comitetului Județean Argeș al P.C.R. se arată: Trăim un sentiment de profundă mîndrie știind că astăzi patria noastră — România socialistă — este stimată și prețuită în întreaga lume, că și-a câștigat un prestigiu cum nu a avut nicodată în milenara sa istorie. Datorîm acest prestigiu politicii partidului și în primul rînd activității neobosite, dinamice și clarvăzătoare pe care o desfășurăm dumeavoastră, conducîndu-ne mulțumim și iubim al partidului și statului nostru, personalitate proeminentă a vieții internaționale care îmbină organic spiritul revoluționar cu patriotismul, slujirea plină de abnegație a aspirațiilor poporului, cu devotamentul față de interesele cauzei generale a socialismului, cu activitatea consecventă pentru crearea unei lumi fără arme și războaie, în care toate problemele de soluționat pe continentul african, ca și de altfel și pe alte continente. Ca și dumneavoastră, sîntem preocupați de tendințele de menținere și chiar de consolidare a unor poziții de dominație, a unei politici neocolonialiste. Știți că, vreme îndelungată, și noi am cunoscut

În telegrama adresată de Comitetul Județean Buzău al P.C.R., după ce se subliniază că acordarea înaltei distincții tovarășului Nicolae Ceaușescu reprezintă o recunoaștere a activității de excepție pe care o desfășoară neobosit pentru menținerea și consolidarea păcii, pentru statornicirea unei noi ordini politice și economice internaționale, bazată pe dreptul inalienabil al fiecărei națiuni de a-și hotărî singură destinele, se spune: Evoluția situației mondiale confirmă pe deplin justetea aprecierilor și orientărilor făcute de Congresul al XI-lea și de Conferința Națională ale partidului, afirmarea tot mai largă a principiilor care stau la baza politicii noastre externe, politica dedicată cauzei păcii, destinderii, cooperării și securității în Europa și în întreaga lume.

Împreună cu întregul popor comunist, toți oamenii muncii din județul Buzău se alină, ca întodeauna, alături de dumneavoastră, exprimîndu-și totalul lor atașament față de eforturile necontente pe care le depunem pentru încetarea cursei înarmărilor și reducerea bugetelor militare, pentru dezarmare și, în primul rînd, pentru dezarmarea nucleară, pentru edificarea unei lumi fără arme și fără războaie.

Distincția acordată — se spune în telegrama Comitetului Județean Brașov al P.C.R. — constituie o nouă confirmare a calității dumneavoastră în domeniul de ordine politic, a rolului determinant pe care îl aveți în elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, a contribuției dumneavoastră la promovarea colaborării, destinderii, înțelegerii în Europa, pe continentul african și în întreaga lume, la instaurarea unui curs nou în relațiile internaționale. Sîntem mîndriți că România — Ceaușescu reprezintă astăzi în constința omenirii nume de mare prestigiu în lupta pentru cauza socialismului, pentru realizarea idealurilor de pace, progres, libertate și independență ale popoarelor pentru edificarea unei lumi fără arme, fără războaie, în care popoarele să poată trăi în pace și libertate, pentru a-și construi o viață demnă și prosperă.

În numele comunistilor, al tuturor locuitorilor județului, se arată în telegrama Comitetului Județean Constanța al P.C.R. — vă exprimăm întreaga noastră prețuire și considerație pentru înalta distincție ce v-a fost acordată, ca o recunoaștere pe deplină a înaltului nivel al activității dumneavoastră contribuții la cauza păcii, destinderii și securității în Europa și în întreaga lume, la promovarea unei largi cooperări și înțelegerii pe continentul african, la înfăptuirea aspirațiilor de progres și prosperitate ale popoarelor din această zonă a lumii. Acest premiu constituie o nouă mărturie grăitoare a intensului prestigiu, a prețurii și profundei considerații de care vă

bucurați pe toate meritele globale ca luptător neobosit pentru edificarea unei lumi fără arme și războaie, în care popoarele să poată trăi în pace și libertate, deplin stăpînite pe destinele lor, pe dreptul de a-și construi o viață demnă și prosperă.

În telegrama Comitetului Județean Covasna al P.C.R. se spune: Conferirea înaltei distincții, în urma unei largi consultări a personalităților de seamă ale vieții politice și parlamentare italiene, este încă o dovadă a recunoașterii activității prodigioase pe care dumneavoastră, iubite tovarășe secretar general, o desfășurați pentru triumful cauzei păcii, destinderii, cooperării între state și popoarele lumii, o mărturie grăitoare a aprecierii și prețurii de care vă bucurați în cele mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale.

Sîntem mîndri că trăim aceste zile minunate într-o țară prosperă, liberă și independentă care, datorită neobositei dumneavoastră activități, clarviziunii și cetezaniei de care dați dovadă în permanență, și-a cucerit un bimerit loc în rîndul națiunilor lumii, militeză consecvent pentru asigurarea unui climat de pace și securitate pe planeta noastră, singura cale pentru propășirea și progresul societății omenestii.

În telegrama Comitetului Județean Dolj al P.C.R. se arată: Loialtă cu întregul nostru popor, comunist, toți locuitorii județului sînt animați de înalte sentimente de profundă mîndrie patriotică pentru prestigiosul premiu „Simba” pentru pace pe anul 1978, care v-a fost decernat.

Cu prilejul conferirii acestei înalte distincții dumneavoastră, cel mai iubit fiu al poporului nostru, putem afirma din nou, cu legitima mîndrie, că glasul României este ascultat în lume cu respectul datorat unei națiuni care și-a dedicat și își dedică energia creatoare propășirii sale pacifice, independente și suverane, care face totul pentru o lume izbăvită de spectrul războaielor, o lume în care fiecare popor și-a găsit garanția dezvoltării sale libere, care își consacră întregul potențial pentru prosperitatea sa, o lume a păcii și colaborării.

Distincția ce v-a fost conferită — se spune în telegrama Comitetului Județean Galați al P.C.R. — confirmă poziția dumneavoastră exemplară în lupta pentru destindere, cooperare și securitate în Europa și pe întreaga planetă, pentru colaborare și înțelegere cu popoarele continentului african, zădărnici să fie și garanția existenței demne, afiată sub semnul libertății, al luptei pentru progres și prosperitate.

„Această distincție internațională — se arată în telegrama Comitetului Județean Hîfov al P.C.R. — acordată tovarășului Nicolae Ceaușescu, care contribuie prin activitatea lor la lupta pentru pace, pentru dezarmare și eliberare națională, exprimă înalta

(Continuare în pag. a III-a)

„Mulțumiri din adîncul inimii, recunoștința noastră fierbinte pentru măsurile de majorare a pensiilor veteranilor de război”

Scrisori și telegrame adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu

IN PAGINA A V-A

Valea Jiului
Lucrări
de mecanizare

În abatele întreprinderilor miniere din Valea Jiului, mecanizarea lucrărilor miniere a cunoscut în primii trei ani ai actualului cincinal un ritm superior anilor anteriori. Fată de anul 1975, în acest an gradul de mecanizare a încărcării cărbunelui și a sterilului la înaintări a crescut de la 39,83 la sută la 54,95 la sută, iar la tăierea și încărcarea cărbunelui în abatele a crescut de la 28,93 la sută la 44,99 la sută în abatele cu complexe mecanizate, inexistentă în anul 1975, a ajuns în prezent la peste 18 la sută. (Sabin Cerbu).

CRONICA SĂPTĂMÎNII internă și internațională

Măsuri economico-sociale de deosebită importanță

Ne-am convins în anii construcției socialiste că țelul suprem al politicii partidului, esența societății pe care o edificăm în țara noastră o constituie bunăstarea și progresul populației noastre. Măsurile adoptate de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. privind evoluția, în continuare, a prețurilor în cadrul limitelor planificate; îmbunătățirea calității produselor și serviciilor către populație; aprovizionarea ritmică cu produse alimentare și industriale; compensarea majorării de prețuri la unele produse pentru copiii și sporierea alocațiilor acordate familiilor cu mulți copii; majorarea pensiilor pentru mării mutilați de război, invalizi de război de gradul I, ca și a indemnizațiilor pentru insoțitorii lor; extinderea aplicării programului de reducere a sărăcimii de lucru astfel ca, în anul 1979, ponderea personalului muncitor care va beneficia de timp de muncă redus să ajungă la 55-60 la sută din totalul personalului.

Aceste măsuri își vor găsi continuarea firescă pe trecerea, începînd din anul viitor, la cea de-a doua etapă a majorării retribuției, în urma căreia retribuția reală a celor ce muncesc va spori, pe ansamblul cincinalului, cu 32 la sută — peste 12 la sută mai mult față de prevederile inițiale.

Se cuvine subliniat faptul că realizarea tuturor acestor măsuri are loc în condițiile în care persistența cri-

zei economice mondiale, a crizei de materii prime și de energie, creșterea accelerată a inflației în principalele țări capitaliste, ca și majorarea prețurilor la petrol pe piața mondială, nu pot să nu afecteze și economia națională a României. Deseori rentabilității tuturor produselor industriale, a acestor întregii activități pe principiile economice va face necesară în cursul anului viitor o creștere a prețurilor la unele produse, totuși, prin asigurarea unui control strîns asupra prețurilor în general și asupra prețurilor bunurilor de consum în special, nu se va depăși nivelul maxim de 6 la sută stabilit de Congresul al XI-lea pentru acest cincinal; probabil se va ajunge la un nivel de 3,5 la sută. Este o dovadă grăitoare a echilibrului economiei noastre naționale, a caracterului sănătos al circulației bănești — expresie a politicii partidului de ridicare continuă și efectivă a nivelului de trai al poporului.

Pentru un demaraj bun în viitorul an al cincinalului!

Temelia trinitică a creșterii mărilor generale, ca și a apărării marilor noastre cuceriri revoluționare, o constituie succesele dobîndite în întărirea continuă a forței economice a țării, în accelerarea dezvoltării ei multilaterale. Acest adevăr a fost din nou pus în evidență de lucrările Plenarei Consiliului Național al Oamenilor Muncii.

Cu deplină satisfacție au salutat

Tudor OLARU
Radu BOGDAN
(Continuare în pag. a VI-a)

ÎN ALTA OMAGIU PREȘEDINTELUI ROMÂNIEI SOCIALISTE

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe reprezentanții studenților din țări în curs de dezvoltare care studiază în România

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

Mulțor șefi de state africane în România. Întreținem, de asemenea, relații largi cu țările din Orientul Mijlociu, cu țările arabe în general, cu statele de pe continentul Americii Latine, din Asia, din întreaga lume.

Cunoaștem că popoarele africane au multiple probleme de soluționat în vederea înaintării lor pe calea dezvoltării economice și că, din păcate, se mai fac încercări de a menține și, în unele părți, chiar a extinde politica de dominație. În ultima vreme s-au ivit conflicte care au contrariat unele țări altora, primejdind grav politica de independență a acestor state, dezvoltarea lor economică-socială. Iată de ce România s-a pronunțat și se pronunță ferm pentru soluționarea problemelor dintre statele africane de către ele însele, fără amestec din afară, pe calea tratatelor. Sintem convinși că, așezându-ne la masa tratatelor, în cadrul Organizației Unității Africane sau direct, țările africane vor găsi soluții care să asigure colaborarea bazată pe egalitate și respect al independenței și integrității teritoriale, să întărească solidaritatea lor în lupta pentru dezvoltare economică-socială, pentru întărirea independenței naționale.

Colaborăm larg cu multe țări africane și sintem hotărâți să extindem această colaborare pe principiile deplinei egalități, care să contribuie la dezvoltarea economică-socială și la progresul tot mai rapid al fiecărui stat. Întărind cooperarea cu țările africane, cu toate țările în curs de dezvoltare în vederea înfăptuirii noii ordini economice internaționale, pentru lichidarea subdezvoltării, a împărțirii lumii în țări sărace și țări bogate. În fond, se poate spune că situația țărilor în curs de dezvoltare este o consecință nemijlocită a dominației imperialiste. De aceea, lupta împotriva subdezvoltării, pentru noua ordine economică este nu numai o continuare a luptei de eliberare națională, ci și a luptei de clasă, la scară internațională, a celor săraci împotriva celor bogăți. Iată de ce România acordă o mare atenție luptei împotriva subdezvoltării, pentru libertate și independență națională și făurirea noului ordinii economice internațional.

Știm, din propria experiență, că lichidarea subdezvoltării necesită eforturi mari din partea fiecărui stat. Știm, totodată, că lichidarea subdezvoltării și făurirea unei economii proprii necesită eforturi mari din partea fiecărui stat. Știm, totodată, că lichidarea subdezvoltării și făurirea unei economii proprii necesită eforturi mari din partea fiecărui stat. Știm, totodată, că lichidarea subdezvoltării și făurirea unei economii proprii necesită eforturi mari din partea fiecărui stat.

În legătură cu problemele dezarmării, dumneavoastră ați fost martorii preocupărilor României socialiste pentru a se opri cursa înarmărilor, pentru a se trece realmente la o politică de destindere și dezarmare. Facem aceasta pentru că în Europa sint probleme complicate, aici, din păcate, fiind stocate aproape 80 la sută din armamentele întregii lumi, inclusiv atomice. Înțelegem bine că fiecare popor trebuie să se îngrijască de independența sa națională — și atât timp cât există armate și armamente, fiecare popor trebuie să se preocupe de asigurarea mijloacelor de apărare. Dar tot așa de bine înțelegem că acest lucru trebuie făcut în mod rațional, fără a sacrifica interesele dezvoltării economice-sociale, ale progresului și bunăstării popoarelor. Până la urmă apărarea independenței fiecărei țări depinde de gradul în care poporul luptă pentru a-și apăra cuceririle revoluționare,

Eu doresc să-mi exprim speranța că tinerii din țările în curs de dezvoltare care studiază în România vor face totul pentru a învăța cât mai bine — ceea ce cer de altfel și tinerii români. Vă spun aceasta — deoarece fără a învăța, fără a vă însuși cele mai noi cuceriri ale științei și culturii, nu vă veți putea îndeplini îndatoririle față de propriile popoare, față de progresul țărilor dumneavoastră. Iată de ce vă îndrumăm.

Cunoașteți că România sprijină ferm soluționarea tuturor problemelor pe calea tratatelor dintre state. Noi considerăm că, în împrejurările de astăzi, când forța armelor de distrugere este atât de mare, nu există o altă cale pentru soluționarea problemelor dintre state decât cea a tratatelor. Am mai spus — dar vreau să fie clar — că noi facem o deosebire netă între soluționarea problemelor dintre state și lupta de eliberare națională. De aceea sprijinim activ mișcările de eliberare națională, inclusiv pe plan militar, material și moral.

Considerăm că și în ce privește soluționarea problemelor din Orientul Mijlociu trebuie să se meargă pe calea pașnică, a tratatelor. Din totdeauna am considerat și considerăm că numai o soluție globală, totală, în Orientul Mijlociu poate asigura o pace trinită și justă. În aceasta cuprindem retrăgerea Israelului din teritoriile ocupate în 1967, soluționarea problemei palestinienilor, inclusiv prin formarea unui stat palestinian independent. (Vii aplauze).

Considerăm că și în ce privește soluționarea problemelor din Orientul Mijlociu trebuie să se meargă pe calea pașnică, a tratatelor. Din totdeauna am considerat și considerăm că numai o soluție globală, totală, în Orientul Mijlociu poate asigura o pace trinită și justă. În aceasta cuprindem retrăgerea Israelului din teritoriile ocupate în 1967, soluționarea problemei palestinienilor, inclusiv prin formarea unui stat palestinian independent. (Vii aplauze).

În legătură cu problemele dezarmării, dumneavoastră ați fost martorii preocupărilor României socialiste pentru a se opri cursa înarmărilor, pentru a se trece realmente la o politică de destindere și dezarmare. Facem aceasta pentru că în Europa sint probleme complicate, aici, din păcate, fiind stocate aproape 80 la sută din armamentele întregii lumi, inclusiv atomice. Înțelegem bine că fiecare popor trebuie să se îngrijască de independența sa națională — și atât timp cât există armate și armamente, fiecare popor trebuie să se preocupe de asigurarea mijloacelor de apărare. Dar tot așa de bine înțelegem că acest lucru trebuie făcut în mod rațional, fără a sacrifica interesele dezvoltării economice-sociale, ale progresului și bunăstării popoarelor. Până la urmă apărarea independenței fiecărei țări depinde de gradul în care poporul luptă pentru a-și apăra cuceririle revoluționare,

bunăstarea, independența și fericirea. (Vii aplauze).

Noi înțelegem bine că nici țările africane, nici cele ale Americii Latine sau Asiei nu pot renunța la armament, așa cum nu renunță nici România și alte state. Dar dacă vom merge pe calea extinderii înarmărilor vom submina, de fapt, în mod voit sau ne voit, însăși baza dezvoltării independente. De aceea considerăm că trebuie să facem totul pentru a opri cursa înarmărilor, pentru a asigura un echilibru între forțe, care să nu pună în pericol nici o parte nici alta, un echilibru care să meargă nu spre escaladarea înarmărilor, ci spre reducerea lor treptată, echilibrată. Aceasta este valabil atât pentru Europa cât și pentru Africa, pentru toate statele, pentru toate continentele. Iată de ce noi, preocupându-ne de consolidarea Independenței, de noua ordine economică, considerăm că trebuie să acționăm cu toată energia pentru oprirea cursei înarmărilor, scăderea cheltuielilor militare și alocarea economiilor realizate pe această cale atât pentru dezvoltarea fiecărei țări cât și pentru sprijinirea mai substăntială a țărilor în curs de dezvoltare. După cum știți, noi am făcut propunerea ca 50 la sută din aceste economii să se consacre pentru progresul țărilor în curs de dezvoltare, iar restul de 50 la sută să fie folosite de fiecare țară pentru soluționarea problemelor proprii de ordin economic și social. Considerăm că dacă popoarele își vor întări solidaritatea și colaborarea, dacă vor fi mai active în această luptă, vom determina toate statele — desigur, începând cu cele mari — să țină seama de voiața națunilor și să oprească cursa înarmărilor.

Tineretul este cel mai interesat în această direcție, pentru că până la urmă, lui îi revine răspunderea pentru felul în care societatea de mine va asigura popoarelor condiții tot mai bune de viață. Deoarece am fost conducător al organizației de tineret din România, știu ce forță reprezintă tineretul. Am încredere că tineretul de pretutindeni, acționând în deplină umilitate, poate juca un rol mult mai important în lupta pentru o nouă ordine economică, pentru independență, pentru o politică de pace care să asigure fiecărui popor dreptul la dezvoltare liberă, așa cum dorește. (Aplauze puternice).

Vă urez dumneavoastră succese cât mai mari la învățătură, o colaborare cât mai largă cu tineretul român. De altfel, știu că există o asemenea colaborare. Urez, de asemenea, o colaborare bună între organizațiile de tineret din România și asociațiile dumneavoastră, astfel încât prietenia ce se realizează în facultate să devină o prietenie trinită între tineretul țărilor noastre, între popoarele noastre, care să contribuie la realizarea unei lumi a dreptății, egalității și independenței, a unei lumi mai bune și mai drepte. (Aplauze puternice).

Este de înțeles că am mulțumit și reprezentanților tineretului român ce mi-a adresat felicitări. Urările de succes la învățătură pe care le-am adresat tinerilor din țările în curs de dezvoltare sint deopotrivă adresate și tineretului român. Vă urez tuturor mult succes la învățătură și în viață! (Aplauze puternice, prelungite).

(Urmare din pag. 1)

Vasile Mușat, precum și Suzana Gădea, ministrul educației și învățământului. Au luat parte, de asemenea, Ion Traian Ștefănescu, prim-secretar al Comitetului Central al Uniunii Studentilor Comunisti Nicolae Ceaușescu, Radu Enache, secretari ai C.C. al U.T.C., Ion Sasu, secretar al C.C. al U.T.C., președintele Consiliului U.A.S.C.R.

În cadrul întâlnirii au luat cuvântul, exprimând feșta și vădă român căldușă felicitări pentru premiul acordat, înalte aprecieri pentru activitatea sa prodigioasă pe plan internațional, primul secretar al C.C. al U.T.C., Ion Traian Ștefănescu, studentul Kamug Longin Kamugunda, președintele Uniunii Studentilor Africani din România, Ahmad Othman, președintele Asociației Studentilor Palestinieni din București, Rigoberto Delgado, vicepreședintele Asociației Studentilor Panamezi din România.

A luat, apoi, cuvântul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.

Cuvintarea sefului statului român a fost urmărită cu deosebit interes, cu deplină satisfacție de participanții la această întâlnire, fiind subliniată în mai multe rânduri cu vii aplauze.

Adresându-se tovarășului Nicolae Ceaușescu, primul secretar al C.C. al U.T.C. a spus: Expirmind din nou profunde mulțumiri pentru faptul că ați acceptat să ne primiți, vă rugăm să ne permiteți să vă reafirmăm profundele sentimente de stimă, cuceririle noastre revoluționare, independența și suveranitatea României socialiste.

Asemenia întregului nostru popor, tineretul vede în acordarea Premiului „Simba” pentru pace o grăitoare expresie a recunoașterii contribuției dumneavoastră inestimabile la sprindirea mișcării de eliberare din Africa, a popoarelor africane și din întreaga lume în lupta împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, a politicii rasiste și de apartheid, pentru înfăptuirea unor măsuri concrete, neîntârziate, de dezarmare, pentru instaurarea unei noi ordini economice mondiale, soluționarea pe cale pașnică, prin tratative, a problemelor litigioase dintre state, pentru asigurarea raporturilor dintre aceste state pe baza principiului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi, renunțării la forță și la amenințarea cu folosirea forței și avantajului reciproc.

Prezența în țara noastră, cu urmare a preocupării dumneavoastră, a peste 13.000 de tineri din Africa și de pe celelalte continente reprezintă o expresie elocventă a politicii partidului și statului nostru de solidaritate activă cu mișcările de eliberare națională și țărilor în curs de dezvoltare, a sprindului pe care Republica Socialistă România îl acordă formării cadrelor naționale — condiție esențială a progresului și prindării popoarelor responsabile de soarta independentă și suveranității lor. Vă mulțumim, încă o dată, mult stimat tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru cinstea pe care ne-ați oferit-o de a vă exprima nemulțumirile sentimentele de profundă stimă și respect, omagiu și dragoste tinerii generali ai patriei noastre.

Cuvintul rostit de Kamug Longin Kamugunda

Mult stimat domnule președinte Nicolae Ceaușescu,

Stimată doamnă Elena Ceaușescu,

Noi, studenții africani aflați la studii în România, dorim să vă adresăm felicitări pentru cinstea ce ni s-a acordată de a fi primii de către dumneavoastră, pentru a aduce omagiu tuturor celorlor noștri cu prilejul acordării Premiului „Simba” pentru pace de anul trecut. În calitate de studenți din țările africane, îndeosebi cele care studiem în România, ne este bine cunoscut sprindul constant, în forme multiple, acordat de România, de dumneavoastră personal, popoarelor africane în lupta acestora pentru scuturarea jugului colonialismului și neocolonialismului, a rasismului și apartheidului, pentru libertate și independență națională, pentru asigurarea dreptului popoarelor de a-și făuri o viață liberă și demnă. Acordarea Premiului „Simba” pentru pace dumneavoastră, stimat domnule președinte, premiu care este pentru noi, africani, semnificativă voiața noastră de a lupta pentru libertate și independență, reprezintă o recunoaștere internațională a activității dumneavoastră, închinată luptei pentru eliberare națională, democratică și progres în lume. În momentul politic, morale și materiale pe care România a manifestat-o și o manifestă față de popoarele Africii.

Desi în ultimii ani, urmare a luptei de eliberare națională, numeroase țări au dobândit independența, pe continentul nostru continuă să se mențină rămășițe ale dominației coloniale și rasiste, s-au intensificat încercările imperialismului de a interveni în treburile Africii, ceea ce pune în primejdie dezvoltarea noastră liberă. Cunoaștem și apreciem poziția activă a României, a dumneavoastră personal, domnule președinte de sprijinirea și susținerea luptei de eliberare națională a popoarelor din Zimbabwe și Namibia, pentru

lichidarea regimului minoritar rasist, a celui al lui Ighiteh de Africa de Sud. Totodată, cunoaștem sprindul pe care țara dumneavoastră îl acordă celorlalte popoare africane, în lupta pentru lichidarea subdezvoltării, pentru consolidarea independenței și suveranității naționale, pentru progresul lor economic-social, pentru dezvoltarea învățământului, științei și culturii naționale. Noi, ca reprezentanți ai continentului nostru, dorim să vă mulțumim pentru că, în lupta noastră pentru dezvoltare și progres, pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale, această solidaritate, vizitele dumneavoastră în Africa și cele ale unor șefi de state și guverne din țări africane în România, convorbirile avute cu aceste prilejuri cu conducătorii ai mișcării de eliberare — explică marea prestigiu de care poporul nostru se bucură.

Pentru statele africane care și-au cucerit recent independența este vitală realizarea democratizării vieții internaționale, asigurarea și dezvoltarea independenței și suveranității lor naționale, pentru neamestecul în treburile interne, renunțării la forță, avantajului reciproc.

Din păcate, țările africane se confruntă și în prezent cu un fenomen deosebit de grav — foamete, analfabetism, o dezvoltare economică scăzută, iată de ce apreciem poziția României, a dumneavoastră privind necesitatea opririi cursei înarmărilor, reducerii bugetelor militare și folosirea resurselor astfel eliberate pentru dezvoltarea țărilor noastre.

Doresc să folosesc acest prilej pentru a vă exprima, domnule președinte, mulțumirile noastre pentru cinstea pe care ne-ați oferit-o de a vă exprima nemulțumirile sentimentele de profundă stimă și respect, omagiu și dragoste tinerii generali ai patriei noastre.

Există o lege a sancțiunilor: pe măsură ce lucrările se termină, oamenii se răresc. Pleacă în alte părți. Și duc cu ei o anumită „scăldătură”. A băscăzului, Lotruului, a Porților de Fier I.

Populația coloniilor muncitorești Balmeuz a scăzut și ea. De la 3.000 la 1.200. Meru și Meru se pleacă de aici pe alte santerii. — Vă rății rindurile, nu? — Ba dimpotrivă, sustine inginerul Stan Manolache. Si, biziindu-se pe cei 18 ani ai săi de santer, ne demonstră negru pe alb: „La Arges, aveam un nucleu de hidroconstrucții calificate pe care îl puteam număra pe degețe. Am „muncit” de patima santerului, lupte de țară. I-am rănit în Portile de Fier I cu totul alți oameni. Aici, nucleul de bază a ajuns de ordinul miilor, s-au răspândit la terminarea lucrărilor pe alte santerii, mulți au venit la noi. Acum, în țară a început să se vorbească tot mai des de „școala Cernel” în construcțiile hidro-

tehnice. Laurențiu DUTĂ Dumitru PRUNA

dragoste și înaltă prețuire pe care le putăm făca de dumneavoastră conducătorului încercat al partidului și statului nostru, personalitate proeminentă a vieții politice mondiale.

Vă încredințăm că Uniunea Tineretului Comunist și Uniunea Asociațiilor Studentilor Comunisti din România vor milita cu hotărâre și în viitor pentru intensificarea muncii de educație comunistă a tineretului, pentru unirea tot mai strinsă a eforturilor lor, împreună cu întregul popor, în lupta pentru înfăptuirea neabătută a hotărârilor istorice ale Congresului al XI-lea și Conferinței Naționale ale partidului, a orientărilor și indicațiilor dumneavoastră.

Vă asigurăm că, în spiritul politicii noastre externe, al cărei făuritor și promotor strălucit sunteți, vom

trăim împreună, ne cunoaștem mai bine și ne sprijinim reciproc în activitatea de formare ca viitori specialiști ai țărilor noastre. Iată de ce, adresându-vă încă o dată celorlalte felicitări pentru înaltă distincție ce v-a fost acordată, vă rugăm, totodată, să ne îngăduiți să vă mulțumim pentru tot ceea ce faceți dumneavoastră, poporul român.

Cuvintul rostit de Ahmad Othman

Mult stimat domnule președinte Nicolae Ceaușescu,

Stimată doamnă Elena Ceaușescu,

Vă rog să-mi permiteți să vă adresez calde mulțumiri pentru cinstea de a fi primii de dumneavoastră, președintele Republicii Socialiste România.

Expirmind felicitări președintelui Nicolae Ceaușescu pentru premiul ce i-a fost acordat, vorbitorul a spus: Este cunoscută poziția țării dumneavoastră privind necesitatea reglementării globale a conflictului din Orientul Apropiat, că piatra unghiului a oricărei rezolvări durabile a acestui conflict o constituie soluționarea problemei poporului palestinian, inclusiv a dreptului de a-și constitui un stat propriu, independent, statornic și legitim al poporului arab palestinian — și Partidului Comunist Român au dus-o înlăturare și convorbirile dintre dumneavoastră, domnule președinte, și președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, fratele Yassem Arafat. Aceste convorbiri au deschis largi perspective colaborării și pe linie de tineret și studenți, chiar în aceste zile o delegație a U.A.S.C.R. participând la Congresul Uniunii Generale a Studentilor Palestinieni.

Cunoaștem că țara dumneavoastră întretine raporturi ample de prietenie și colaborare cu țările în curs de dezvoltare, solidaritate care va lega de acestea în lupta pentru soluționarea marilor probleme ale contemporaneității. Ne amintim cu deplină satisfacție de vizitele pe care le-ați făcut în țările Americii Latine, Africii, Asiei, inițierile avute cu tinerii și studenții, vizite care au deschis largi perspective legăturilor de colaborare și prietenie dintre poporul român și popoarele acestor continente, dintre tinerii generație a țărilor noastre. De altfel, prezența a peste 15.000 studenți din aceste continente în amfiteatrele din România este o expresie a interesului nostru pentru țara dumneavoastră, de a studia în România, pentru poporul român, să putea spune, a dumneavoastră personal, domnule președinte. Este o expresie a solidarității României cu țările popoarelor și tineretului din aceste țări.

Cuvintul rostit de Rigoberto Delgado

Mult stimat domnule președinte Nicolae Ceaușescu,

Stimată doamnă Elena Ceaușescu,

Ca cetățean al unei țări în curs de dezvoltare și care are unul dintre factorii comuni cu România, lupta pentru independență și suveranitate națională, permitemi-mi să vă mulțumesc pentru a fi primii de a ne fi primit, pentru a exprima felicitările noastre cele mai călduroase în legătură cu decernarea Premiului „Simba” pentru pace, anul 1978.

Premiul care v-a fost conferit — o elocventă voiață de colaborare și luptă pentru dezvoltare națională și socială, pentru depășirea stării de subdezvoltare, pentru participarea egală și echilibrată la viața internațională, în mijlocul poporului român, cunoscând în mod direct politica României, nu pot decât să mă bucur că acest premiu cinstește în acest an în persoana dumneavoastră această politică, care este pentru țara noastră o politică de înaltă calitate.

Folosesc acest prilej pentru a vă spune că în rindul popoarelor latino-americane, ca și al altor popoare ale lumii, politica României, personalitatea și activitatea dumneavoastră au o largă recunoaștere. Sint cunoscute contribuția României la activitatea

face totul pentru dezvoltarea raporturilor prietenești cu tinerii de peste hotare care studiază în țara noastră, vom aduce relațiile de colaborare cu tineretul din toate țările socialiste, cu forțele progresiste și democratice ale tinerii generații din întreaga lume. — Să trăii, întru multă ani, mult stimat și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu!

În încheierea întâlnirii, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a întâlnit, într-o atmosferă prietenoasă, cu studenții români și străini, subliniind din nou rolul pe care trebuie să-l aibă și contribuția pe care trebuie să o aducă tinerii generație în eforturile tuturor popoarelor pe calea independenței, în lupta pentru pace, colaborare și înțelegere, pentru o lume mai bună și mai dreaptă pe planeta noastră.

Încheierea întâlnirii, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a întâlnit, într-o atmosferă prietenoasă, cu studenții români și străini, subliniind din nou rolul pe care trebuie să-l aibă și contribuția pe care trebuie să o aducă tinerii generație în eforturile tuturor popoarelor pe calea independenței, în lupta pentru pace, colaborare și înțelegere, pentru o lume mai bună și mai dreaptă pe planeta noastră.

Amintiri demne de cine oameni lești din legende, care mută munții, creează mări, întinerește ape și locuri.

Cerna-sat a fost pînă nu de mult ultima așezare omenescă în inima muntelui Godeanu. Greu de spus de cînd flințează această localitate de oțeri și cărbunari, străbătută acum și de noaptea de camioane grele încărcate cu sînci. Dincolo de ea, pe locul denumit Lunca Largă, ocolit cîndva nu numai de oameni, dar și de fiarele pădurii, din cauza puhoalelor ce năvălau cînd te asteptai mai puțin, a apărut o așezare de oameni care mută „înci”: este unul din principalele santerii ale Complexului hidroelectric și energetic Cerna-Motru-Tismana.

În fata hîrtii, inginerul Stan Manolache, directorul santerului, te poartă pe itinerariul viitor al celor trei riuri albeni. Părăsindu-și albia tradițională, Cerna pornește prin tunelul săpat în muntele Scărișoara, cele de 4,5 kilometri, spre Motru aflat pe versantul opus. Abia leștie din canalul gros de 5 metri, apele Cernel vor pune în funcțiune o hidrocentrală de 50 MW. Apoi,

după unirea cu Motru — mai departe spre Tismana. Înfrățite, cele trei riuri vor pune în funcțiune, la Tismana, o altă hidrocentrală de 100 MW. Dar, precizează specialistul, menirea principală a unirii celor trei riuri ostențe abia acum începe. E vorba de simboza apă-cărbune. Bătrînul Jiu trebuie să potolească setea a trei giganti energetici, care se dezvoltă pe malurile lui datorită cărbunelui gorjean: termocentralele de la Rovinari, Turceni și Isănița. Lăsat la cheremul naturii, pînă și riul-simbol al Olteniei nu-și poate împlini chemarea. Primăvara, apele-l scot din matcă, vara, pe scocă, îl treci cu piciorul, Cărbunele gorjean, spre a se metamorfoza în electricitate, are nevoie, practic, de apa din două Jiuuri, cu un debit constant pe tot timpul anului.

Pentru asta se unesc 17 riuri și pirale ale Gorjului, se construiesc 5 lacuri de acumulare cu un volum de 155 milioane metri cubi de apă; o cale prin munți de peste 40 kilometri va purta

apеле spre rostul dat de oameni. Pentru asta se mută stîncile. Ieșim din lumea proiectoarelor de pe hîrți, să le vedem în realitate. Barajul de la Lunca Largă pare o uriașă punte albă între munți. A atîns jumătate din înălțimea celor 116 metri, ci va avea în final. Un picet urias încorporînd 3 000 000 mc de aramecamente va stăvili apele Cernel, formînd o adevărată mare lungă de 10 kilometri. Spre creasta barajului urcă una după alta basculele gîndind sub greutatea stîncilor. Aici, sus, se supun ca niște jucării uriașe gesturilor de dirijor ale maestrului Radu Lisnău, secretar de tînrul Ion Lăhman, proaspăt subinginer, la primul lui santer din viață. Într-o scurtă pauză — ploaia tirle necurată, pe casca de protecție — tînrul ne mărturisește planuri de viitor: „Înții să-mi blîndeș diploma de subinginer cu cea de «Lunca Largă». Pe urmă, oriunde voi fi în țară, tot vin măcar o dată să mă

plimb cu barca pe marea Cernel, printre brazi”. Stîncile se prăvălesc cu zgomot surd, buldozerele își încordează seniele, împingîndu-le la locul cuvenit

buldozer. „Nu m-am dus încă pînă nu mi-am luat un costum nou-nout, pe banii mei. Și cadourile pentru toți cadourile, acum sint la hiecul seral. Altfel se uită

lumea la mine în sat...” Nu mai e vreme de vorbit, seniele buldozerului scrișnesc. Iar cum „se uită lumea în sat” e clar. Căci după ultimul concediu, tînrul buldozer a venit cu încă un constăen — Marin Roșca, de 18 ani, care vrea să învețe aceeași meserie. „Sî, dacă s-ar putea, tot cu maestrul Zbranca”, a prins drag de

Tehnicianul Corneliu Ungureanu, secretar adjunct al comitetului de partid, ne arată un album de fotografii, adevărată istorie ilustrată a santerului. Iată cit-

teva: un varon de dormit, două buldozere, niste bărbăți cu un steag. Noiembrie 1972, la începutul lucrărilor. Prima locuință cu etaj și primii familisti — minierii veniți să înceapă albia Cernel pe sub munte... Apoi, în datarea fotografii începe să apară... tînrul: ora 14.25, data 15 august 1975 — strîngerea

REPORTAJ DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII Pe șantierul viitorului complex energetic de la Cerna

Există o lege a sancțiunilor: pe măsură ce lucrările se termină, oamenii se răresc. Pleacă în alte părți. Și duc cu ei o anumită „scăldătură”. A băscăzului, Lotruului, a Porților de Fier I.

Populația coloniilor muncitorești Balmeuz a scăzut și ea. De la 3.000 la 1.200. Meru și Meru se pleacă de aici pe alte santerii. — Vă rății rindurile, nu? — Ba dimpotrivă, sustine inginerul Stan Manolache. Si, biziindu-se pe cei 18 ani ai săi de santer, ne demonstră negru pe alb: „La Arges, aveam un nucleu de hidroconstrucții calificate pe care îl puteam număra pe degețe. Am „muncit” de patima santerului, lupte de țară. I-am rănit în Portile de Fier I cu totul alți oameni. Aici, nucleul de bază a ajuns de ordinul miilor, s-au răspândit la terminarea lucrărilor pe alte santerii, mulți au venit la noi. Acum, în țară a început să se vorbească tot mai des de „școala Cernel” în construcțiile hidro-

Există o lege a sancțiunilor: pe măsură ce lucrările se termină, oamenii se răresc. Pleacă în alte părți. Și duc cu ei o anumită „scăldătură”. A băscăzului, Lotruului, a Porților de Fier I.

Populația coloniilor muncitorești Balmeuz a scăzut și ea. De la 3.000 la 1.200. Meru și Meru se pleacă de aici pe alte santerii. — Vă rății rindurile, nu? — Ba dimpotrivă, sustine inginerul Stan Manolache. Si, biziindu-se pe cei 18 ani ai săi de santer, ne demonstră negru pe alb: „La Arges, aveam un nucleu de hidroconstrucții calificate pe care îl puteam număra pe degețe. Am „muncit” de patima santerului, lupte de țară. I-am rănit în Portile de Fier I cu totul alți oameni. Aici, nucleul de bază a ajuns de ordinul miilor, s-au răspândit la terminarea lucrărilor pe alte santerii, mulți au venit la noi. Acum, în țară a început să se vorbească tot mai des de „școala Cernel” în construcțiile hidro-

În munții Cernel ai fost calificați sute de oameni. Tineri și vîrstnici. Începînd cu flăcăul din satul doljean de pe buldozer și terminînd cu botășeanul Dumitru Șeremet, care s-a calificat în visteria de artificier în meseria de 43 de ani.

Pînă la terminarea lucrărilor, mai sint doi ani. În locuri așezării muncitorești de azi vor apărea blocuri pentru studenții din Motru, pentru plătii bărci, nu vor mai fi noroaze, nu se vor mai auzi buciurile de la cariera, nici gîfuitul autobusculelor. Iar în locul foto-grafiilor din munte, santerii vor fi vederi cu o localitate turistică de pe malul... Mării Cerna. Pe care constructorii de azi le vor primi cu siguranță în cine știe ce colț de țară, pe cine știe ce santerii...

Amintiri demne de cine oameni lești din legende, care mută munții, creează mări, întinerește ape și locuri.

Laurențiu DUTĂ Dumitru PRUNA

Reluăm un fapt din FAPTUL DIVERS

„Tăticii” din Rovinari

Plecase, ca de obicei, la lucru, numai cu o sacoză la el. O sacoză pe care o aducea seara, la întoarcere, plină cu pline și cu altele cele trebuitoare într-o casă cu patru copii. Patru fete: Ionica, Ancuța, Grigorița și Elisabeta. De cum apărea pe ușă, fata cea mare, Elisabeta, elevă în clasa a VIII-a mergea în ajutorul mamei la pregătirea mesei, iar cea mai mică, Ionica, în clasa a II-a, îi sărea de gît și-i spunea cite și mai cite...

Plecase, ca de obicei, împreună cu alți muncitori ca și el. Mai erau vreo trei subțira metri plină la locul de muncă - Săntierul de refertilizări din Rovinari. Deodată, un scrisnet de roți, o izbitoră violență... Și în zua aceea de acrobatică, pe o masă cu mincarea de carne, se atingea nimeni, se afla un tacin în plus.

Nici acum, după mai bine de două luni de la acel accident stupid de circulație nu spune nimeni din cei trei subțira metri plină la locul de muncă - Săntierul de refertilizări din Rovinari. Deodată, un scrisnet de roți, o izbitoră violență... Și în zua aceea de acrobatică, pe o masă cu mincarea de carne, se atingea nimeni, se afla un tacin în plus.

— Tinea la fetițe, ca la lumina ochilor - adăuga Victor Bălcăscu, președintele comitetului sindicatului. Am încercat și încredinșăm să facem tot ce ne stă în putință să simțăm că ne-a rămas fără tată, deși, se înțelege...

O dovadă a acestei griji cu adevărat părintești a fost relatarea în faptul divers „Tăticii din Rovinari” din săptămânala Știința și Științismul, Victor Bălcăscu și alți muncitori, foști colegi ai celui dispărut, s-au prezentat la directorul școlii din Ploșturov, rugându-l să se încadreze în lista de copii care au nevoie de pensii, pentru a-și însoți la Tg. Jiu după cumpărături. Le-au dus în cel mai mare magazin din oraș, unde au fost îmbrăcate cu ce-au avut nevoie: rochișie, paltonaș, uniforme școlare... Cu Ionica a fost ceva mai greu, pentru că nu voia în ruptul capului să-și încalte cizmele.

— Sînt prea frumoase - spunea ea. Vreau să le păstrez, nu vreau să le rup.

— Când s-au rupe, o să-ți luăm altele - s-au promis muncitorii.

Dar tot nu s-a lăsat înduplecată, pînă în momentul în care unul dintre ei i-a spus că dacă mai întîrzie, o să se închidă la cofetărie și prăjitură ei are s-o mîncească alături de muncimii și mai ascultător.

De la cofetărie s-au dus din toți în piață și s-a făcut aprovizionarea pentru iarnă: 130 de căpățini de varză, cartofi, ceapă, mîrcu, unii, brînză. În zilele următoare li s-au trimis și lemne de foc.

— Vă mărturisesc sincer că toate aceste ajutoare, această emoționantă solidaritate muncitorească - ne-a spus directorul școlii din Ploșturov, Ilie Ghilic - au constituit și pentru noi, profesori, pentru toți elevii școlii, o lecție de omenie, de mare noblete sufletească. Spre bucuria noastră, pot să vă spun că toate cele patru eleve Bălcăscu sînt strîmnicioase la învățătură, au o educație frumoasă și sînt convins că vor deveni oameni de nădejde, așa cum și-a dorit tatăl lor.

— Tu, Elisabeta, ești cea mai mare, mina dreaptă a mamei. Anul acesta termini o clasă și urmează liceul. Te-ai gândit la ce-ți-ar plăcea să faci după terminarea școlii?

— N-a apucat să ne răspundă pe loc. Clopoșelul suna de intrare. La terminarea orelor ne dău o foaie de caiet pe care scrisese următoarele: „Doate patru sisteme fete cumini. Cu școala o ducem bine. Cînd ne ducem acasă, după ce ne facem lecțiile o ajutam la treburile gospodărești pe mama, care lucrează la cooperativa agricolă. Eh, după ce voi termina școala, doresc tare mult să mă calific la locul de muncă acolo unde a lucrat tatăl meu, alături de colegii, de prietenii lui...”

— Zilele trecute, ministrul Sîmionu s-a aflat din nou în mijlocul celor patru surori.

— La spune-mi, Ionica - a întrebato- el pe cea mică - știți că se apropie Anul nou și că de Anul nou Moș Gerilă vine cu daruri pentru toți copiii cumini?

— Da și eu sînt cumine... — Și dacă ești cumine, ce-ai vrea să-ți pună Moș Gerilă în pomul de Anul nou?

— Cel mai mult și mai mult vreau să-mi aducă... la ghiță? — Maistrul se gîndea la cine știe ce, cînd colo, Ionica surse și zice:

— Aș vrea să-mi aduc un pic lă dar de unde luăm pomul? — O să-l aducă tot Moș Gerilă. Și o să fie un brăduț frumos... — Și frumos împodobit, așa cum sînt toți pomii de iarnă pentru copiii noștri.

Petre POPA Dumitru PRUNA

CUM INDRUMĂ ORGANIZAȚIILE DE PARTID MUNCĂ POLITICO-EDUCATIVĂ A ORGANIZAȚIILOR OBSTESTI

Activitatea cultural-educativă, parte integrantă a complexului proces de formare a societății socialiste multilaterale dezvoltate, își află concretizarea într-un vast și diversificat sistem de instituții și organisme, în rândul cărora așezămîntele culturale ocupă un loc bine determinat. Prin îndrumarea și sprijinirea muncii acestor așezămînte, organizațiile de partid folosesc cu precizie și ingeniozitate un instrument cu eficacitate verificată în realizarea unuia dintre obiectivele lor majore - formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii. În însemnările de față ne-am propus să evidențiem cîteva aspecte din experiența Comitetului orășnesc de partid Tîndărești în îndrumarea activității casei de cultură din acest nou oraș, situat în imina Bărgăneșului.

ADAPTAREA CONTINUTULUI ACȚIVITĂȚII CULTURALE-EDUCATIVE LA STRUCTURA ECONOMICO-SOCIALĂ A ORAȘULUI - Nu spunea Jean Dănuș, secretarul comitetului orășnesc de partid Tîndărești în îndrumarea activității casei de cultură din acest nou oraș, situat în imina Bărgăneșului.

TE SUB CONDUCEREA DIRECTĂ A COMITETULUI ORĂȘNESC DE PARTID. Obiective propuse: popularizarea și însușirea documentelor de partid, educarea patriotică, moral-civildă, creșterea conștiinței juridice a oamenilor muncii. Sînt folosite în acest scop modalități diferite, de la conferințe ținute de experți și personalități cunoscute în diferite domenii pînă la dezbateri vii și forme de intervenție directă ca, de pildă, „Ștafeta gospodărească” între cluburile de cîștigă” pe diferite teme locale, seri ale tineretului etc.

Comitetul orășnesc de partid a urmărit, de asemenea, perseverent DIVERSIFICAREA FORMELOR DE EXPRESIE ALE MUNCIILOR CULTURALE-EDUCATIVE SPRE A RĂSPUNDE CERINTELOR UNOR CATEGORII CIT MAI VARIATE DE OAMENI AI MUNCIILOR. Ca urmare directă a sîbului înnoitor declansat de Festivalul național „Cîntarea României”, au fost reactivitate formele artistice de amatori „tradiționale” și create altele noi. În prezent, la casa de cultură funcționează un cor mixt de 80 de persoane, două formații de teatru constituite într-un cerc dramatic, un ansamblu folcloric, o echipă de dansuri populare, un grup vocal, un grup de recitatori, o formație de muzică ușoară, un teatru de păpuși.

Un accent deosebit a fost pus pe conferința unui grad cît mai ridicat de specific local repertoriului artistic, această tendință nelundindu-se într-o serie de spectacole ale formațiilor casei de cultură, precum „Un zîmbet și o floare”, „Oda muncii și hîrtiei”, „Dulce plai al Mînciștei”, „Cînd lîngă inima țării” și altele, care s-au bucurat de o bună primire din partea publicului din oraș și din comunele învecinate.

Pe bună dreptate, comitetul de partid și-a pus întrebarea: ce oportunități noi vor veni, muncitori și intelectuali, în afara manifestărilor artistice ale formațiilor de amatori? Pentru a găsi un răspuns cu valoare

și-a propus, și în bună măsură a reușit, să atragă tot mai mult, în cercurile și formațiile casei de cultură, muncitori și țărani cooperatori.”

O latură importantă a activității casei de cultură constă în ACȚIUNILE POLITICO-IDEOLOGICE ȘI EDUCATIVE DESFĂȘURATE în cadrul activității de îndrumare a organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

practică, s-a întreprins, cu sprijinul organizațiilor de partid din unități economice și instituții, o inventariere a posibilităților de extindere a ariei activităților desfășurate la casa de cultură. Ca urmare, au luat ființă mai multe cercuri de creație și tehnico-aplicative, în care

PENTRU VACANȚA DE IARNĂ A ELEVILOR

Elevii din întreaga țară au intrat în meritata lor vacanță de iarnă. Mulți dintre ei vor petrece zile de neuitat în decorați și acru-lare de munte. La Sinaia, Brezna, Buzoia, Azuga, Sălcuța, Cheia, cit și la cele 18 cabane din masivul Bucegi sînt așteptați să sosească esalonat, chiar din această seară, peste 5.000 de elevi, cu mai mulți flind din Capitală. El vor fi așteptați în gară de către ghizi O.J.T. Prahova și vor fi transportați cu autocarele la cele mai confortabile vile sau cu telecablul la cabane. Ca și ceilalți ani, elevilor li s-au asigurat mențiuni variate. Pe platoul Bucegi ei vor putea practica sporturile de iarnă avînd la dispoziție școlile și sămălele cabanelor, îndrumarea instructorilor și profesorilor de educație fizică. Totodată, s-au stabilit și programe de excursii în împrejurimile stațiilor, vizitarea Muzeului Doftana, a casei-memoriale a P. Ponișcu, a lui Nicolae Gligoreșcu de la Cîmpina și alte obiective istorice din zonă. Casele de cultură din Sinaia și Buzoia, în toată perioada vacanței, vor organiza și ele seri culturale-artistice, după-amieze distractive, carnavaluri pentru școlari. (Constantin Căpraru).

În fotografia alăturată se prileje de schi din platoul Bucegilor

Foto: E. Dichisceanu

Muntele - iarna sursă de sănătate

Sezonul rece predispoaze la o viață mai sedentară, la lipsa mișcării, care, asociată cu caranțele și monotonii în alimentație, poate contribui la scăderea rezistenței organismului, la accentuarea oboselii. Un mijloc foarte eficient pentru combaterea acestor neajunsuri îl constituie iesirea în natură și, pe cît este posibil, practica curselor montane. Vacanța elevilor și studenților, concediile de odihnă ale oamenilor muncii în perioada iernii, excursiile la sfîrșitul săptămîinii se cuvin a fi folosite pentru întărirea sănătății, pentru refacerea capacității de muncă. Recomandări în acest sens am solicitat tovarășul conf. dr. Ioan DRĂGAN, directorul Centrului de medicina sportivă:

OMUL ȘI VIAȚA RAȚIONALĂ

— Cura montană de iarnă înseamnă nu numai petrecerea vacanței sau a concediului de odihnă, ci și ieșirea în natură, la munte, la sfîrșitul săptămîinii.

Efortul fizic depus - prin această înteleasă practică a sporturilor specifice muntelui, excursiile montane - pe lîngă faptul că este relaxant, are efecte beneficentă asupra funcțiilor importante ale organismului. Dacă o oră de mers în ritm de 5-6 km pe oră necesită un consum de energie de 150-200 calorii, același efort fizic făcut în munte la marea joarează acest consum la 300-400 cal, și chiar la mai mult dacă panta de urcare este mai înclinată. Iarna, o ascensiune la munte cu caracter turistic poate să însemne, pentru un adult de 70 kg greutate corporală, un consum energetic de 1.500 pînă la 2.000 cal, în timp ce o oră de mers pe schiuri, alit în teren plan, cit și în coborîre, sau o oră de patinaj în aer liber pot reprezenta 500-600 cal. Acest gen de efort influențează în mod favorabil aparatul cardio-vascular, aparatul respirator, metabolismul. Avantajele biologice nu sînt însă numai de ordin fizic și funcțional; albul zăpezii, bogăția de aerioni negativi ai aerului atmosferic, imisia mîntuilor constituie factori tonifiicanți ai sistemului nervos, surse de energie pentru întregul organism.

voarea curei montane de iarnă, ce alte considerente trebuie avute în vedere pentru ca natura din altă parte să ne aducă, să nu devină, în anumite împrejurări, patogenică? — În primul rînd este de dorit ca cei ce intenționează să își petreacă vacanța sau concediul în acest mod să consulte medicul, mai ales dacă locul de sedere la munte este situat la altitudine de peste 1.000-1.200 metri. Se știe că la scăderea temperaturii aerului (la fiecare 100 metri pe verticală temperatura aerului scade cu 0,5°C iară și cu 0,7°C vară, a presiunii atmosferice (la fiecare 100 metri altitudine, aceasta scade cu 10-12 mm Hg sub cifra medie de 760 mm Hg cit este la sea) și a presiunii parțiale a oxigenului, organismul este pu-tent să suporte aceste influențe. În acest caz, este necesar să se ia măsuri adecvate pentru a preveni apariția unor afecțiuni patologice. Astfel, nivelul cardio-respirator este înalt, sînguin, cit și în ceea ce privește sistemul nervos central și periferic. Un consult medical poate, deci, preveni de la bun început pe cei cu afecțiuni contraindicate curei montane - cardiace, renale, hepatice, endocrine, afecțiuni vasculare periferice (arterite, flebite), pulmonare (astm bronșic, emfizem, scleroză pulmonară etc.).

— Bejgimul de viață în timpul vacanței la munte necesită o alimentație specifică, o „codă” de mișcare? — Rept, la munte, cerințele în calorii ale organismului sînt mai mari decît la șos, dar acest nu înseamnă că trebuie să se mîncească mai puțin sau să se mîncească mai mult. În special a produselor de carne. Rația calorică trebuie să fie corelată cu consumul de energie al organismului, cu efortul fizic și cu cantitatea suficientă de lichide și săruri minerale (făcute, sucuri de fructe, ceaiuri, supe, fructe și legume), de hidrocarbone și proteine, de lipide. Menționăm că hidrocarbonele, sărurile minerale și sărurile minerale (făcute, sucuri de fructe, ceaiuri, supe, fructe și legume), de hidrocarbone și proteine, de lipide. Menționăm că hidrocarbonele, sărurile minerale și sărurile minerale (făcute, sucuri de fructe, ceaiuri, supe, fructe și legume), de hidrocarbone și proteine, de lipide. Menționăm că hidrocarbonele, sărurile minerale și sărurile minerale (făcute, sucuri de fructe, ceaiuri, supe, fructe și legume), de hidrocarbone și proteine, de lipide.

— Popasul este folosit uneori și pentru „încălzirea”, pentru „refacerea” forțelor prin consumul de alcool. În ce măsură se justifică această practică? — În pazele făcute pe parcursul unor acțiuni care cer efort este recomandabil să se consume cantități moderate de alcool. În mod normal, alcoolul consumat dă naștere la o senzație euforică, dar această este urmată imediat de reducerea potențialului de efort al organismului; ficatul, și așa solicitat de efortul fizic și de termoregularia corpului, trebuie să se depună o activitate suplimentară pentru metabolizarea alcoolului. Nu este un secret că la originea multor accidente montane se află consumul de alcool. Deci un „nu!” hotărît alcoolului și tutunului la munte.

— Echipmentul nu trebuie neglijat; ce se înțelege prin o considerație potrivită în vacanță? — Între „modă” și confort fiziologic trebuie să optăm, în avantajul organismului, pentru al doilea atribut. Deci țesăturile de bumbac sau de lînă pentru lenjeria de corp, protejarea cit mai bine a extremităților (picioroare, mîini, urechi, față); protejarea ochilor cu ochelari în zilele foarte însorite, zăpada avînd o mare putere de reflectare a razelor solare.

Sînt cîteva recomandări pe care le considerăm utile acum, în plină vacanță de iarnă la munte și, în această timp, un indemn adresat tuturor om, aprăcerea și practica mișcării în natură, în interesul propriei sănătăți.

Convorbire consemnată de Elena MANTU

BUZĂU: Modernizarea rețelei comerciale

construirii unui nou cartier de locuințe în zona pieței centrale, fostele hale au fost reamenajate în forme arhitecturale moderne, deschis un mare magazin de tip BIG cu funcționalitate complexă. În prezent, arhitecții împreună cu organele directoriei comerciale județene se preocupă de dotarea noilor cartiere cu spații comerciale adecvate cerințelor actuale și de perspective. La Buzău, în cartierul Unirii, Episcopiei, Dobrogeanu-Gherea, la Rîmnicul Sărat în zona grădii, la Costieni și Pod se lucrează, concomitent cu înălțarea blocurilor, la construirea complexelor comerciale sau a magazinelor. (Mihail Băzu).

În fotografie: magazin universal „Dacia” din Buzău

cinema

- Lantul amintirilor: SALA PALATULUI SPORTURILOR ȘI PALATUL SINAIA - 19; 19.
● Total pentru fotbal: SCALA - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Căminul: PATRIA - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● La noi era liniste: VICTORIA - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Optimism: LUCEAFĂRUL - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● BUCUREȘTI - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Talsmanul: TIMPURI NOI - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Din nou împreună: CENTRAL - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● GRIVITA - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● TOMIS - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Cele 12 muni ale lui Asterix: 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Hop! și apară maimuța: CINEMA STUDIO - 10; 12; 14; 16; 18; 20.
● Cascadele: FEROVIA - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● MORDERN - 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.

teatre

- M-aș confundat: LIRA - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Acei blestemat tren blindat: EFORIE - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● BUCUREȘTI - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Revansa: DRUMUL SĂRII - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Aurul lui Mackenna: DACIA - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Femelește: 18,30; Frumosiul Serge - 20,30; CINEMATICA.
● Aurul lui Mackenna: DACIA - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Lăsați balonul să zboare: 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Orasul fantomă: BUCEGI - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Hipopotamul Hugo: FERENTAR - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Fetița, vrei să joci în film? 7; 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● DACEA - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Jerebel: COTROCENI - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● Profetul, aurul și ardeleanul: 15,45; 18; 20,15. Parada Chaplin - 9; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15.

Joc al întîmplării?

A fost un accident ciudat. În curtea C.A.P. Sindomic, doi oameni transformau busele în scinduri cu un terăstrău circular luat cu imprumut de la cineva. Pe lîngă el, alți gospodari își aduseseră ce-aveau de tăiat pe așază, să profite de prezența agregatului în cartea cooperativă. Unul dintre autocomioane, cel condus de Bara Vicentiu, era gonit să aducă de undeva busele, să alimenteze dinții ferăstrăului. Autocomionul ajungea încercat în curte, soferul virează, succese și răsuțete volanul. Înainte să înop, parchează și coboară să găsească o atmosferă de gheață. De stop-cadru. Discul ferăstrăului se învîrte insensibil în gol, de partea cealaltă un om se chină spre pămint. — S-a întîmplat ceva? — Se întîmplea accidentul. În timp ce soferul manevra autocomionul, un om în dreapta o scindură spre ferăstrău. Autocomionul a atins capătul scindurii, ajutorul de circularist (asa va fi el denumit în actele ce s-au încheiat apoi) a scăpat-o din mîna, terăstrău a rotit singura cu viteza de 900 de turații pe minut și a proiectat-o de partea cealaltă, direct în pieptul și în pînțele celui care va fi numit victimă. Răspunderea legală a revenit soferului Bara Vicentiu pentru că a dat cu spatele, nepilotat. Clar și drept. Factorii investiții din conducerea cooperativei au primit, de asemenea, amenzi. Meritate și în cazul lor. Coincidențele s-au înfășurat bizar, dar coincidențele nu și-ar fi produs efectul dacă nu se însumau cu o gamă întreagă de ne-regularități de ordin tehnic. Pe lîngă gre-

Satul... dispărut

Intr-o bună zi, toată satul a omencască a comunei Voșlobeni a dispărut ca prin farmec. Acest fapt senzational n-a fost încă descoperit de nimeni, s-ar putea să fie doar o ipoteză, dar toate indiciile ne îndreptășează o luăm în seamă. Dispariția ar fi durat vreo zece-zeci de zile, cînd, cînd să-și făcă de cap Valdes Stelica Petru, Cine-? Un tînguț, un flăcău cu caș la gură, cum se spune pe la țară. — La ora 11 dimineața, în mijlocul săptămînilor de lucru, tînguțul era deja beat. Este de presupus deci că satul, oamenii lui, încă de pe atunci dispăruseră. Mai rămăseseră gestionara butefului și clișa consumatorilor. Pe drept cuvînt, Stelica Petru, să-l mai servescă. Și ce-i era dat să audă! În atmosfera care se crea, dezamăzată de indiferența persoanelor prezente, vînzătoare a anunțat închiderea butefului și clișii consumatorilor au lesit, tînguțul ba. Se duce după țelgheta, se servăse personal și abia după aceea, catădesește să lasă. N-ajunge bine afară că i se face poștă și de bere (pînă atunci busele numai țările). Gestionara, incunată pe dinăuntru, făcea monetașul. Acum chiar că nu mai era nimeni prin jur, almintîri fiind de nelămănat cum pustul a fost lăsat să pună

Ciudata mișcare de 180 de grade

Am fost retrogradat din funcția de șef de formație pompieri civili, pe care am exercitat-o timp de peste 20 de ani, îndepărtîndu-mi cu prisosință îndatoririle de serviciu (...) pentru buna pregătire a formației mele, pe care am dus-o la atîtea victorii. Intru-adevăr, la dosar s-au depus pe rînd, în original sau copii xerografiate, diplome care atestau vîrcoșii clare repurtate de formația de la Întreprinderea Buceuresteană de materiale electrotrotare și cabluri, de-a lungul vremii, în întrecerea cu echipele similare din sector și chiar din municipiu. Aceste succese au umplut de mîndrie inimile celorlalți colegi, inclusiv ale conducătorilor serviciului administrativ. Intocmind fișele anuale de apreciere, sistematic le-l-au notat pe seful de formație - reclamantul de astăzi - cu calificativul „foarte bine” și ararorii l-au omis de la prime și gratificatii. Cităm din argumentația ultimei caracterizări, întocmită în aprilie anul acesta: „a obținut rezultate foarte bune...”, „dovădește o foarte bună pregătire profesională”, „demonstră „conștiinciozitate și corectitudine...”. Cum se face că după asemenea declarații „aprinse” s-a ajuns la tribunal? Se face prin aceea că, în contrast cu aprecierile la supralativ și concomitent cu ele, s-a discutat într-o sedință cu toți juristii de pompieri civili arși și unele lipsuri și i s-a propus retrogradarea în postul de motopompist mecanic pompagiu; crezînd că totul se reduce la termeni, la cuvînt, el și-a făcut autocritica și s-a declarat de acord. Cînd a văzut că vorbele li costă 237 de lei la retribuție, n-a mai fost auto critică și a devenit reclamant. Pîrșii - reprezentanții Întreprinderii - au venit și ei cu carul lor de vorbe. Cu toate că, în cele două luni de zile scurse de la ultima apreciere elogiioasă, formația n-avuse de luptă nici măcar cu un muc de țigară, pîrșile despre omul în cauză s-au răsuțit cu 180°: „nu mai corespunde din punct de vedere politic și profesional”, „nu a orientat analizele dezbătute în adunările generale pe probleme de ordine și curățenie”, „nu a urmărit combativitate și fermitate în controlul și înlăturarea deficiențelor...”

Din caietul grefierului

— Ce voi să faci cu cele 500 de pachete de țigări? — Să le fumez. — Dar cu pasta marca „Meri”? — Să mă spăl pe dinți. — Cu 300 de tuburi? — Păi... după atîta fumat! (Din procesul spărgătorului Istrate Nicu).

Cînd a avut întreprinderea dreptate și cînd oșeful de formație, devenit motopompist?

Nu trebuie bagată mina în focnici pentru un punct de vedere, nici pentru o opinie personală a unuia, aprăcerea și practica mișcării nu sînt obiecte de jonglă. Dovadă nă întreprinderea a pierdut procesul, iar mecanicul pompagiu a fost reinstalat în fruntea formației de pompieri. — Cel mai jalnic aspect îl prezintă instalația sanitară de apă din ap. 46, unde bătă și chiștea curgău din beșug, și șosele, și unde de multă ani nu fusese schimbata o garnitură. Apa infiltrată prin perete, datorită masivelor pierdute, ajunse la locatarul de la et. V. A fost necesară intervenția promptă a comitetului... și totul a fost remediat! (Dintr-un inscris depus prompt în Justiție de Asociația locatarilor din șos. Ștefan cel Mare nr. 27).

Sergiu ANDON

„Matțmiri din adîncul inimii, recunoștința noastră fierbinte pentru măsurile de majorare a pensilor veteranelor de război”

Scrisori și telegrame adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu

Ca și în zilele precedente, numeroși veterani de război au adresat, în cursul săptămînii, telegrame de mulțumire tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Communist Român, președintele Republicii Socialiste România, pentru recunoștința măsurilor adoptate de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. privind majorarea pensilor invalizilor de gradul I și ale marilor mutilați de război. În cuvinte emoționante, semnatarii telegramelor exprimă deplina satisfacție pentru aceste acte de mare omenie, precum și recunoștința față de partid, față de secretarul general care manifestă neafecturată grijă pentru cei ce și-au vărsat sîngele pentru apărarea patriei, a pămîntului străbun.

Vă trimite această scrisoare, mult stimat tovarăș Nicolae Ceaușescu, locotenentul Alexandru V. C. Remus, pensionar de război din București, cu invaliditate de gradul I din luptele de la Mărăștii, acele lupte decisive unde ostașii români s-au doborât de glorie, unde mulți și-au dat viața pentru a apăra grănițele strămoșescă, independența patriei, neatrănarea poporului. O scrisoare pornită din conștiință, din inimă, din marea dorință de a vă mulțumi mult iubite fiu și conducător al țării libere de azi, pentru grija ce ne-o purtați și nouă, invalizilor de război, de a ne îmbunătăți traiul, prin mărirea pensilor. Un conducător de țară care cunoaște, iubeste și respectă ca dumneavoastră istoria neamului, care nu-i uită pe eroii patriei și poporului, ca și pe numeroșii lui luptători anonimi pentru libertate, este, asa cum simțim dumneavoastră, un mare Om și un mare Patriot.

Primii, vă rog respectuos, din partea unuia bătrîn ostas, stringeri de mîini, sănătate și putere de muncă pentru a duce la îndeplinire și cele ce și-și croie spre tot mai multă prosperitate.

Ca mare mutilat, rămas fără vedere în timpul luptelor pentru eliberarea ultimei brazde de pămînt a patrii noastre, vă mulțumesc că n-ați neglijat bucuriile și satisfacțiile vesteațătoare ale veteranelor, se arată în telegrama lui Vasile Hîrnu din Brașov. Vreau să aduc cele mai sincere mulțumiri conducerii și poporului nostru, sămimate tovarăș Nicolae Ceaușescu, pentru grija părintească ce ne-o purtați. Pentru această grijă deosebită, pentru activitatea neobosită desfășurată în vederea menținerii păcii în toată lumea, vă mulțumesc, vă doresc din inimă multă sănătate, putere de muncă și „La mulți ani!”

Mărirea pensiei de care voi beneficia de acum înainte, este o satisfacție în telegrama adresată de Iosif Hătegan din comuna Burjuj, județul Huedoara, m-a îndemnat să rog pe un semen al meu, deoarece eu sînt nevăzător, să scrie aceste cuvinte de mulțumire, către partid, către dumneavoastră, mult stimat tovarăș Nicolae Ceaușescu, Partidul Communist și fost bun cu toți oamenii de omenie și o simțeam că am apucat să trăiesc și eu zilele de azi, cînd bătrîneții și infirmitatea mea se sprijină cu nădejde de ajutorul dat nouă de o societate dreaptă și bună.

Cu multă satisfacție, am luat cunoștință de hotărîrea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. de a se majora pensile marilor mutilați de război și invalizilor de război de gradul I, precum și a pensilor celor care, se arată în telegrama trimisă de Dobrota Gheorghe, mare mutilat de război în luptele împotriva fascismului. Vă rog să-mi permiteți, iubite tovarăș Nicolae Ceaușescu, să vă adresez cele mai calde mulțumiri pentru hotărîrea luată, hotărîre care exprimă grija permanentă a partidului nostru, a dumneavoastră personal pentru ridicarea nivelului de trai material și spiritual al întregului popor. Acum, în ziua de azi, în zilele de azi, cînd tradițiile și înfrînarea mea tradițională urare „La mulți ani!”, multă sănătate și ferice, pentru prosperitatea poporului român și ridicarea României pe cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației.

Vestea despre Decretul privind majorarea pensilor unor invalizi de război a ajuns și în satul nostru de munte Poenita, din comuna Bălsă, județul Huedoara, aceluși Ioan Mitoc, mare mutilat de război. Eu nu pot exprima prin vorbe mulțumirea pe care am încercat-o cînd am aflat că dumneavoastră, tovarăș Nicolae Ceaușescu, al propus majorarea, atât de substanțială a pensilor noastre, pentru ca viața să ne fie mai ușoară. Pentru acest act de mare omenie, vă aduc cele mai sincere mulțumiri, dumneavoastră, mult stimat tovarăș Nicolae Ceaușescu, omul luiții și respectat de întregul popor.

Alături de esaliți pensionari I.O.V.R. care au trăit împreună grozvie războiului, își mărturisesc simțimintele Caragea Ion, mă bucur din inimă că infirmitățile noastre fizice sînt alinate de părintească grijă a partidului — grijă concretizată recent în majorarea substanțială a pensilor I.O.V.R., că prin vocea dumneavoastră, cea mai autorizată, popoarele lumii știu că astăzi națiunea română vrea să trăiască în pace, liberă și stăpînită pe propriile desine.

Să ne trăiți, tovarășe secretar general, pentru binele nostru al tuturor, pentru liniștea poporului nostru. În telegrama adresată de Albert Toth Iosueș se arată: În prima confruntare mondială am fost rănit grav

trăiri ani mulți și fericiți pentru binele și bunăstarea națiunii noastre socialiste.

Mindriile mele de a fi luptat încă din primele zile ale insurecției armate antifasciste pentru eliberarea patriei! Se adaugă aceea de a trăi într-o țară unde noi, marii mutilați de război nu am fost uitați nici o clipă, înconjurat tot timpul de grija părintească a dumneavoastră, mult stimat și iubite tovarășe secretar general al țării, în telegrama sa, Ștefan I. Ștefan, în preajma născutului din comuna Borcea, satul Pietroși, județul Ialomița.

Majorarea pensilor și a indemnizațiilor de însoțitori pentru marii mutilați de război, acum, în prag de An Nou este un semn bun pentru anii noștri luminoși care vor urma.

De Anul Nou, îngăduiți-mi să vă transmit din partea mea și a familiei mele urate strămoșescă: „Anul care vine să fie cel mai bun și cel mai binecuvîntat pentru țara noastră!”

Am luat cunoștință cu mare bucurie de hotărîrea partidului, în baza căreia pensile unor invalizi și marii mutilați de război se măjorează substanțial. În pămîntul nostru, aceste îndurări de adîncă mulțumire, își începe telegrama Valeriu Aramă, mare mutilat de război din Târnăveni, județul Iași. Sînt nevăzător de mai bine de trei decenii, vesnic apăsător de goloș, războiului. Noaptea mea, neasemuit de adîncă și grea, a fost însă luminată în anul din urmă, de marile biruințe ale poporului nostru condus de partid.

Locuiesc în Târnăveni, un oraș tînră din Bărgăneț. Nu am văzut, dar am simțit cu inima freacătoare înnoirilor, al belșugului și bucuriei care domnesc astăzi în țara noastră cîntec de triumf al fabricilor înalte pe cuprinsul vetei noastre împlinite.

Sînt cu gîndul alături de dumneavoastră, tovarășe secretar general, cînd ne spun că România este o țară în lumii că un nou război însemna numai brate căzute, ci preluințență cenusă.

Vă rog din suflet să primiți cele mai adevărate gânduri de bărbăție, de sărăcie și ferice de la un mare mutilat de război, ce vă mulțumesc din inimă pentru omnia cu care ne ocrotiți pe toți locuitorii țării.

În telegrama semnată de invalidul Neculiță Dabija din comuna Moldoveni, județul Neamț, se spune: Ca unul dintre cei care am suferit de pe urma războiului vîd în această măsură nu numai un sprîin suplimențat, ci și un război în care războiul i-a afectat în cel mai înalt grad, ci și a reflectare a modului umanist de a acționa al partidului nostru, al dumneavoastră personal, mult iubite tovarăș Nicolae Ceaușescu, și îngăduiți-mi să vă urez ani mulți și fericiți.

Gînduri de profundă simțire patriotică, de adîncă mulțumire și recunoștință sînt exprimate în telegrama pe care Ștefan P. Barbu din comuna Tăuți Măgheraș, județul Maramureș, a adresat-o tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Am astăzi 59 de ani. Pe vremea cînd eram tînr, în anul 1942, am fost încorporat și trimis să lupt pe frontul antiovermanic. Am refuzat să particip la războiul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi în bătăliile crîncine pentru eliberarea Ungariei. Divizia noastră s-a distins în luptele de la Debretin, Tiszalok, Niregyhaza, Miskolc, Salgotarjan și în altele marii bătălii. Am luptat și eu pe cîmpul de război, dar nu am avut răni, năsesse să fiu grav rănit, și să-mi pierd vederea. Inimă mi-a îndemnat să particip și eu, după cîi mi-a fost în putință, la zidirea României socialiste, muncind în soborul dezlănțuit în țara noastră germană. Că urmare, curtea marțială m-a condamnat la muncă silnică pe viață, fiind supus unei severe și neîntrerupte detenții. A venit însă anul 1944. Cînd am fost eliberat din închisoare, am fost în divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu” pentru a lupta împotriva hitleristilor cotoptorii. Am participat la aprige lupte pentru eliberarea nordului Transilvaniei, la Oradea, iar apoi

VIAȚIA INTERNAȚIONALĂ

În sprijinul dreptului poporului namibian la libertate și independență

● 1979 — An internațional de solidaritate cu lupta poporului Namibiei ● Rezoluții adoptate de Adunarea Generală a O.N.U.

NAȚIUNILE UNITE 23 (Agerpres). — După cum s-a anunțat, lucrările celei de-a XXXIII-a sesiuni Adunării Generale a O.N.U. au fost întrerupte la 21 decembrie și urmează a fi reluate la 15 ianuarie 1979, pentru o perioadă de 7-10 zile. Plenara Adunării Generale a adoptat joi cu o mare majoritate de voturi trei rezoluții, la care România este coautora, cu privire la situația din Namibia.

Securitate privind organizarea de alegeri sub supravegherea și controlul O.N.U. ca amenințare la adresa păcii și securității internaționale și cheamă Consiliul de Securitate să adopte măsuri hotărâte împotriva Africii de Sud, inclusiv sancțiuni economice prevăzute la capitolul 7 al Cartei.

Adunarea Generală a reafirmat că teritoriul Namibiei se va afla sub directă responsabilitate a Națiunilor Unite până când se va obține o independență reală a teritoriului și a împuneri Consiliului O.N.U. pentru Namibia să acționeze în continuare pentru îndeplinirea mandatului său, ca organ legal de administrare a acestui teritoriu până la obținerea independenței.

De asemenea, Adunarea Generală proclamă anul 1979 drept An Internațional de solidaritate cu lupta poporului namibian.

Ca răspuns la manevrele actuale sud-africane, Adunarea Generală a reafirmat drepturile inalienabile ale poporului namibian la autodeterminare, libertate și independență, într-o Patrie unitară, inclusiv portul Walvis Bay anexat ilegal de Africa de Sud, și a condamnat manevrele rasiste și sud-africane de a recurge în Namibia la o alternativă de tip neocolonial, act contrar eforturilor S.W.A.P.O. de a realiza eliberarea națională și rasială a Namibiei.

Majoritatea muncitorilor de culoare de la exploatarea de uraniu de la Rossing, din Namibia, au început vineri o acțiune grevistă, în semn de protest împotriva condițiilor de muncă și a discriminării rasiale practicate împotriva lor.

Rezoluția consideră refuzul Africii de Sud de a se conforma documentelor adoptate anterior de Consiliul de

Securitate privind organizarea de alegeri sub supravegherea și controlul O.N.U. ca amenințare la adresa păcii și securității internaționale și cheamă Consiliul de Securitate să adopte măsuri hotărâte împotriva Africii de Sud, inclusiv sancțiuni economice prevăzute la capitolul 7 al Cartei.

Necesitatea instaurării unei noi ordini internaționale

— subliniată de secretarul general al Partidului Comunist Francez

PARIS 23 (Agerpres). — Într-un interviu acordat revistei „Jeune Afrique”, secretarul general al Partidului Comunist Francez, Georges Marchais, și-a exprimat convingerea că, „în epoca actuală, când se afirmă în Africa și în întreaga lume exigențele libertății, păcii și independenței naționale, există posibilitatea unei veritabile politici de cooperare între state pe baza respectării deplinei lor egalități”. Progresul accelerat al științei și tehnicii, a menționat el, ar trebui să determine înlăturarea unei politici de dezvoltare economică și socială a statelor, care s-a pusă până acum în fața unei crize economice și sociale.

Făcând o analiză a situației din lumea contemporană, secretarul general al P.C.F. a arătat, printre altele, că „aspirațiile popoarelor africane spre suveranitate, spre independență economică și politică intră în contradicție cu interesele marelui capital și al reprezentanților acestuia. Referindu-se la poziția țării sale în legătură cu Africa, Georges Marchais a spus: „Ar fi însă timpul ca între Franța și statele acestui continent să fie stabilite relații echilibrate și reciproc avantajoase, căci interesele popoarelor africane și ale poporului francez nu sînt contradictorii”.

Prezintă, în continuare, direcțiile principale de acțiune ale P.C.F. pentru instaurarea unei noi ordini internaționale — un imperativ al epocii actuale —, Georges Marchais a arătat că aceasta trebuie edificată pe baza respectării independenței fiecărui stat, a cooperării reciproce avantajoase, progresului social, justiției și democrației; de asemenea, a menționat el, toate acțiunile consacrate realizării acestui obiectiv nu pot fi dissociate de inițiative paralele pentru a face să progrese dezarmarea și pacea, pentru a evita escaladarea curselor înarmărilor, pentru a democratiza instituțiile internaționale.

Festivitate la Delhi cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la stabilirea relațiilor diplomatice între România și India

DELHI 23 (Agerpres). — Sub auspiciile Asociației de prietenie India-România și ale Consiliului indian pentru relațiile culturale a avut loc la Delhi o adunare consacrată aniversării a 30 de ani de la stabilirea relațiilor diplomatice dintre Republica Socialistă România și Republica India.

Au participat membri ai parlamentului indian, personalități ale vieții culturale, diplomatice și artistice. Cu acest prilej, a luat cuvântul Parthasarathy Ramachandran, ministrul indian al relațiilor externe, care a subliniat că un moment de referință în dezvoltarea relațiilor multilaterale dintre România și India, și în colaborarea lor pe plan internațional l-au constituit convorbirile de la Delhi dintre președintele românesc, Nicolae Ceaușescu, și primul ministru al Indiei, Morarji Deesai. Vorbitorul a evidențiat dezvoltarea continuă ascendentă a schimburilor comerciale bilaterale, relevând că sesiunile Comisiei mixte de cooperare economică româno-indiană au adus contribuții importante la identificarea unor noi domenii de concurență. P. Ramachandran a arătat că, deși România și India sînt separate geografic de mii de kilometri, ele acționează ferm pe plan mondial pentru promovarea păcii, a înțelegerii și progresului. Ele, a menționat ministrul indian, promovează cu hotărâre în toate principiile independenței și ajutorului reciproc, neamestecul în treburile interne, pacea în lume, a spus el, nu poate fi asigurată fără respectarea acestor principii. În continuare, Lokesh Chandra, membru al parlamentului indian, și-a arătat prestigiul românesc, ca țară socialistă, este recunoscut în lume, ca constituind un exemplu pentru toate țările în ce privește industrializarea și dezvoltarea socială.

De asemenea, rezolvarea în România a problemei naționale — a arătat vorbitorul — constituie un exemplu și pentru alte state, inclusiv India.

El a evidențiat că România împune prin dezvoltarea sa o politică externă înțeleasă între popoare și acțiunea pentru instituirea unei noi ordini economice internaționale. Cu același prilej a fost organizată și o expoziție fotodocumentară cuprinzând imagini din construcția socialistă a României și aspecte ilustrând dezvoltarea relațiilor româno-indiene.

Opinii critice față de crearea viitorului Parlament vest-european

BONN 23 (Agerpres). — Într-un interviu acordat unui grup de cotidiene vest-germane, fostul prim-ministru al Franței, Michel Debré, a apreciat că Parlamentul (vest-) european ar reprezenta „o impostură din punct de vedere juridic” și a amenințat că Tratatul de la Roma (semnat în martie 1957, prin care a fost constituită Piața comună) prevede crearea unei Adunări a comunității europene, și nu a unui parlament.

Fostul premier francez a subliniat că Tratatul de la Roma (semnat în martie 1957, prin care a fost constituită Piața comună) prevede crearea unei Adunări a comunității europene, și nu a unui parlament.

Sub loviturile tot mai puternice ale Frontului Patriotic Zimbabwe — ale cărui acțiuni de luptă au cuprins circa 3/4 din teritoriul țării — rasistiile din Rhodesia devin din ce în ce mai izolate, menținând un control precar doar asupra centrilor urbane. Fotografia de mai sus reprezintă o imagine-simbol a panicii și nesigurății crescânde care domnesc în rândurile adoptivelor regimului de la Salisbury: în timp ce efectuează operațiile curente, patronul unui magazin păstrează în permanență degetul pe trăgaciul unui pistol-mitrălieră

Perpetuarea fenomenelor de criză în țările O.E.C.D.

Prezițiile ale experților pentru anul 1979

PARIS 23 (Agerpres). — În cele 24 de țări membre ale Organizației pentru Cooperare Economică și Dezvoltare (O.E.C.D.), situația social-economică va continua să fie confruntată cu o criză, o criză care se va aprofunda în anul 1979. Creșterea anuală a inflației și a prețurilor la bunurile de larg consum se va menține la nivelul de 7 la sută. La mijlocul anului 1979, șomajul va afecta 5,5 milioane de persoane în țările membre ale O.E.C.D., depășind 18 000 000 de persoane, se arată în raport.

Planul de colaborare pe 1978-1979 în domeniul cercetării științifice și al științelor medicale între România și Coreea de Sud

Planul de colaborare pe 1978-1979 în domeniul cercetării științifice și al științelor medicale între România și Coreea de Sud a fost semnat la Phienian.

Intrevedere la Brijuni. Președintele Iugoslaviei, Iosip Broz Tito, a primit la Brijuni pe Taha Yassin Ramadan, membru al Consiliului Comandamentului Revoluționar Național al Republicii Populare Chineze și locuitor din Irak, care a transmis sefului statului iugoslav un mesaj din partea președintelui Irakului, Ahmed Hassan Al-Bakr. Mesajul se referă la ultimele evoluții din Orientul Mijlociu. Cu prilejul întâlnirii au fost examinate probleme ale dezvoltării continue a relațiilor bilaterale, precum și unele chestiuni internaționale de interes comun.

Convorbirile sovieto-americane. La Geneva au continuat simțită convorbirile dintre ministrul afacerilor externe al R.U.S.S., Andrei Gromiko, și secretarul de stat al S.U.A., Cyrus Vance. Au fost examinate probleme legate de încheierea

Excelenței Sale Domnului DANIEL LISULO Primul ministru al Republicii Zambia

Reînvestirea dumneavoastră în funcția de prim-ministru al Republicii Zambia îmi oferă plăcutul prilej să vă adresez calde felicitări, urări de sănătate și ferice personală, de noi succese în activitatea dedicată progresului și prosperității economice și sociale a poporului zambian prieten.

MANEA MĂNESCU
Prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România

PEKIN Plenara C. C. al P. C. Chinez

PEKIN 23 (Agerpres). — Agenția China Nouă anunță pe 19 și 22 decembrie 1978 la Pekin a avut loc cea de-a treia plenară a celui de-al XI-lea Comitet Central al P.C. Chinez.

Plenara a hotărât ca, începând din anul 1979, în munca de partid accentul să fie pus pe modernizarea socialistă.

Au fost discutate problema accelerării creșterii producției agricole și măsurile privind planurile economice naționale pentru anii 1979 și 1980, adoptându-se, în principiu, documentele corespunzătoare.

Plenara l-a ales pe Cen Lun nou membru al Biroului Politic al Comitetului Central, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic al Comitetului Central și vicepreședinte al Comitetului Central.

Den In-cao, Hu Iao-pan și Wan

Memorandum al O.E.P. adresat secretarului general al O.N.U.

NAȚIUNILE UNITE 23 (Agerpres). — Reprezentantul Organizației pentru Eliberarea Palestinei (O.E.P.), documentului, care era îndreptat către secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, un memorandum privind „rețelele raiduri israeliene împotriva sudului Libanului”, relatează

tează agenția palestiniană de presă W.A.F.A. reluată de agenția France Presse, „Acționează raiduri, subliniază documentul, care erau îndreptate numai împotriva populației civile din taberele palestiniene, s-au soldat cu morți și răniți, printre care se află numeroase femei și copii”.

Acuzajă la fața locului de Sergio Martinez Valero, fost comandant al securității nicaraguană, în cadrul unui interviu acordat televiziunii costariene. El a menționat că în acțiunea asasinării lui Chamorro sînt, de asemenea, implicați și alți doi generali, precum și alte persoane oficiale.

Extinderea relațiilor între Vietnam și Afganistan a fost tema principală a convorbirilor de la Kabul, între Hafiz Ullah Amin, viceprim-ministru și ministru de externe al Afganistanului, și Nguyen Duy Trinh, vicepremier și ministru al planificării pe Carlos Alberto Van Dunen, ministru al cooperării interioare, și pe Horacio Pereira Braz da Silva — ministru al locuinelor. Totodată, a fost format un nou secretariat al M.P.L.A. — Partidul Muncii, al cărui președinte este, de asemenea, în această funcție până la viitoarea reuniune a C.C. al partidului.

Numiri în guvernul angolez. Agostinho Neto, președintele Mișcării Populare pentru Eliberarea Angolei — Partidul Muncii și președinte al R. P. Angola, a numit pe Jose Eduardo Dos Santos ministru al planificării, pe Carlos Alberto Van Dunen, ministru al cooperării interioare, și pe Horacio Pereira Braz da Silva — ministru al locuinelor. Totodată, a fost format un nou secretariat al M.P.L.A. — Partidul Muncii, al cărui președinte este, de asemenea, în această funcție până la viitoarea reuniune a C.C. al partidului.

Acuzajă. Comandantul din Anastasio Portocarrero, fiul dictatorului din Nicaragua, a fost acuzat de asasinarea, la 10 ianuarie, a ziaristului democrat nicaraguan Pedro Joaquin Chamorro, directorul ziarului de opoziție „La Prensa”.

Informează că cele două părți au hotărât să înceapă negocierile pentru încheierea unor acorduri de cooperare în domeniile economic, financiar, tehnico-științific și cultural. În mod deosebit, se are în vedere participarea Franței la realizarea unor proiecte ginezeze privind electricificarea, dezvoltarea rețelei de telecomunicații, extracția de mineruri și petrol. Negocierile ar urma să înceapă cel mai târziu în luna martie 1979.

Grecia și Piața comună. După ce a relevat importanța pentru Grecia a actului intrării țării în Piața comună, primul ministru Constantinos Karamanlis a declarat că negocierile din ultimele luni au fost dificile și au trecut prin stadii cruciale. După cum se știe, acordul realizat prevede ca Grecia să devină cel de-al 10-lea membru al C.E.E. la 1 ianuarie 1981.

Acuzajă. Comandantul din Anastasio Portocarrero, fiul dictatorului din Nicaragua, a fost acuzat de asasinarea, la 10 ianuarie, a ziaristului democrat nicaraguan Pedro Joaquin Chamorro, directorul ziarului de opoziție „La Prensa”.

CRONICA SĂPTĂMINII

internă și internațională

(Urmare din pag. 1)

Oamenii muncii aprecierea cuprinsă în cuvintarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu în cadrul plenarei, potrivit căreia există condiții mai bune decât anul trecut spre a realiza, din prima zi a anului viitor, îndeplinirea exemplară a planului la toți indicatorii și în toate domeniile. Pentru organizațiile de partid și sindicale, ca și pentru consiliile ome-nicilor muncii constituie un șir de lăuzitor indicative secretarului general al partidului privind trecerea cu mai mult fermitate la o calitate nouă, superioară, a întregii activități economice, prin folosirea rațională, cu randament asigurat, a materiei prime și materialelor, reducerea consumurilor de combustibili și energie, introducerea mai rapidă în producție a cuceririlor științifice, a tehnologiilor moderne, generalizarea, începând cu anul 1979, a noului mecanism economic-financiar în toate sectoarele; afirmarea tot mai puternică a rolului clasei muncitoare în toate organismele de conducere colectivă — ca expresie a democrației muncitorești și cerință a asigurării unei conduceri mai eficiente.

Cu unanimitate și calde sentimente de aprobare au fost primite cuvintele secretarului general al partidului, pătrunse de înălțat patriotism și înalt spirit de responsabilitate față de destinele țării, referitoare la menținerea unui raport corespunzător între creșterea veniului național și cheltuielile militare, astfel încât să fie pe deplin asigurată capacitatea de aflare a patriei, a independenței naționale, dotarea corespunzătoare a armatei, fără ca aceasta să împiedice asupra realizării programului de dezvoltare economică-socială a țării și de ridicare a nivelului de trai al poporului.

Transpunerea în viață a orientărilor trasate de secretarul general al partidului va fi înlesnită de faptul că săptămîna care se încheie, ca și întreaga lună decembrie, au fost marcate de succese de prestigiu în mărțarea socialistă. Capitala și majoritatea covârșitoare a județelor, principalele ramuri industriale au realizat prevederile planului de stat la producția industrială pe primii trei ani ai cincinalului.

Lucrările în plen ale sesiunii a VIII-a a celei de-a șaptea legislaturi a Marii Adunări Naționale s-au încheiat vineri prin adoptarea unor măsuri legislative de deosebită importanță pentru dezvoltarea economică-socială a țării.

În contextul ansamblului măsurilor adoptate de partid în domeniul perfecționării conducerii și planificării economice-financiare, al întăririi autoconducerii și autogestunii muncitorești, are o însemnată deosebită importanță adoptarea Legii privind formarea, planificarea, destinatia și vărsarea beneficiilor unităților economice de stat. Se cuvine subliniat că prevederile legii relevă legătura indisolubilă dintre dezvoltarea producției, rentabilitatea activității economice și creșterea nivelului de trai, iar introducerea valorii producției nete ca indicator economic de bază, avînd drept componentă principală beneficiul, creează condiții pentru stimularea creșterii eficienței și sporirea aportului fiecărei unități la dezvoltarea generală a societății.

Semnificația majoră a Legii învățămîntului constă în faptul că reorganizează în mod unitar structura, organizarea și conținutul învățămîntului de toate gradele în strînsă legătură cu realitățile actuale și de perspectivă, cu progresele științei și culturii. Dînd expresie încheierii procesului de statonnicare a cadrului organizațional menit să determine performanțele și modernizarea învățămîntului, înțelegerea acestuia cu producția și cercetarea științifică, lega asigurarea condițiilor necesare înlăturării sarcinilor ce-i revin în etapa actuală în prozărarea și educarea tinerelor generații ale țării, în formarea cadrelor necesare edificării socialis-

Mărturie a unei înalte prețuri

Săptămîna pe care o încheiem a înscris, ca un eveniment marcant, cu multiple semnificații, înnmarea premiului „Simba” pentru anul 1978 tovarășului Nicolae Ceaușescu. Survenind la puțin timp după conferința unei alte importante distincții internaționale — Medalia de aur „Norbert Wiener” — acest eveniment constituie o nouă recunoaștere a înaltului prestigiu a prețurilor și profundei considerații de care se bucură, pe toate meridianele, personalitatea secretarului general al partidului nostru, președintelui republicii, activitatea sa neobosită consacrată cauzei păcii și libertății popoarelor, progresului noilor state independente, din Africa și din întreaga lume, edificării unei noi ordini internaționale.

În cuvîntul rostit cu acest prilej, ca și în cuvîntarea pronunțată la plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a referit pe larg la direcțiile principale ale politicii externe a României socialiste. Evidențind legătura indisolubilă dintre activitatea îndreptată spre transparența în viață a programului de faurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate în țara noastră și creșterea aportului României la promovarea unei politici internaționale noi, setul statului român a subliniat, încă o dată, că lupta pentru socialism și pentru pace constituie un tot inseparabil, care reprezintă o temelie fundamentală a politicii partidului și statului nostru.

Apelul solemn al Marii Adunări Naționale adresat parlamentelor și guvernelor tuturor statelor, tuturor popoarelor lumii în vederea dezvoltării cooperării, prieteniei și înțelegerii internaționale, accentuării cursului spre destindere și securitate, oprirea curselor înarmărilor și treceri la măsuri concrete de dezarmare, asigurării unei păci trainice pe planeta noastră ilustrează preocuparea țării noastre pentru mobilizarea și unirea celor mai largi forțe sociale în vederea înlăturării acestor năzuințe vitale ale întregii omeniri.

Principalele direcții ale politicii noastre externe și-au găsit, de altfel, noi confirmări și în acest săptămîni, în contactele și convorbirile care președintele României le-a avut cu numeroase personalități politice din diferite țări.

Primirea de către tovarășul Nicolae

În spiritul normalizării relațiilor dintre state

Ceausescu a ministrul de externe al Franței, Jean François Poncet, a prilejuit evidențierea cursului favorabil țării și tradiționale dintre cele două țări, și, totodată, a importanței deosebite pe care o are în acest sens apropiata vizită în România a președintelui Valery Giscard d'Estaing — vizită de natură să contribuie la extinderea și aprofundarea pe multiple planuri a colaborării româno-franceze. El a subliniat concordantă cu cerințele coexistenței pacifice, comandamentului suprem al contemporaneității.

Agenda săptămînilor internaționale a conținut ca un eveniment de primă mărime hotărârea privind stabilirea, cu începere de la 1 ianuarie 1979, a relațiilor diplomatice dintre Republica Populară Chineză și Statele Unite ale Americii. Evenimentul marchează, în mod indiscutabil, un moment de mare însemnată pe calea normalizării raporturilor internaționale, a înlăturării barierelor artificiale dintre națiuni, apropierea între popoare și întărirea colaborării lor în slujba păcii și înțelegerii internaționale. În acest sens, reține atenția afirmarea principiului potrivit căruia normalizarea relațiilor dintre cele două țări nu este îndreptată împotriva nimanui, ci nu urmărește în nici un scop decît promovarea păcii. Tara noastră, care a militat și milită cu consecvență pentru normalizarea și intensificarea raporturilor între toate statele, fără deosebire de orientare socială, își exprimă convingerea că stabilirea relațiilor diplomatice între cele două țări corespunde intereselor afirmării existenței pasnice și promovării destinderii, securității și păcii în lume.

Repercușiuni ale hotărîrii O.P.E.C.

Vii reacții a provocat pretutindeni în lume hotărîrea adoptată de țările membre ale Organizației exportatoare de petrol (O.P.E.C.) de a prelunge în mod subsecvent, a treia întâlnire în cadrul organizației, manifestate în cele mai diferite cercuri — politice, economice și de presă — pornesc de la faptul că această decizie va afecta, într-o măsură sau alta, aproape toate statele lumii și, în primul rînd, pe

Chenar de duminică

„La consentida”

Unul din cele mai frumoase cîntece populare ale lor se numește „El piconero”, ceea ce s-ar traduce prin „îrîncăpionier” — fie cele ce sparge cu înăcăpion roțile Sierri Guadarrama, fie minele din Asturi. Are, ca referen, cuvintele iubitei chinată de indolei: „ay que me diga que si, ay que me diga que no” — „ah, de mi-ar spune că da, ah, de mi-ar spune că nu”.

„Au denumit-o, melodios, „La consentida” — evocînd parcă undirile unui tangou andaluz sau un flamenco de jeric și vâpuri. Dar „La consentida” s-a dansat fără filifit de șuluri și esparfe, fără garofale singurii în colțul gurii, fără răpîdit de tocuri sau castanete. S-a dansat altfel, în foșnet de hirtii dreptunghiulare. Numite buline de referendum.

Au încercat, destul, să „strice dansul”. În unele locuri, poenul castanetelor a fost înlocuit cu al mitralierelor. Investimții în cafele vîșnioase, înalti prețuri, descendenți ai închinării, au eșecuit, de la amvon, amănînturi cu focul Gheenei. Dar se vede că și în lumea beznelor este penurie de combustibil, incit organizațiile „Fuerza Nueva” și „Los guerrilleros de Cristo” n-au mai oștetat să se înarmeze cu flăcările iadului și, pină n-o au, au pus mina pe bîte, ciomege și pistoale. Ca argumente, pentru a convinge cetățenii „que diga que no”.

„Intr-o seară, cîțiva nostalgici al trecutului și-au atîrnat chipurile în cui, și-au desfiăcut centuroanele, s-au înfiribantat cu ceva vin și au pus la cale planul unui puc militar: oparațiunea „G” sau „Galaxia”. Nu că franchismul ar fi însetat de mirificile universuri de stete care alcătuiesc galaxiile, ci pur și simplu pentru că acesta era numele de pe firma cafelelei undu conspiratoriu al prins curaj din aburul vinului de Jerez. Așa! fascismul, dacă nu se inspiră în berăria mîncănează, caută și găsește alte surse ideologice.

În spațiile siderale, giganticele explozii galactice nasc lumi noi de sori și aștri; din mica nebuloasă galactică a puștilor care a explodat într-un fislit de băgăc dezmățată, n-a ieșit nici o lume veche.

S-au anunțat rezultatele definitive ale referendumului. La întrebarea destiniului — „si” sau „no” — aproape întregul popor spaniol a răspuns: Da! „La consentida” a învins, zădărnici. „La consentida”, ceea ce înseamnă „Constituția consensului”, cum a fost denumită, cu mișgîriere și dragoste, Constituția dezvoltării democratice. Franchismul a fost înmormîntat, încă o dată și definitiv, sub lespezea, mai grea decît piatra, o milioane de hirtii dreptunghiulare cu inscripția „Si”.

„In Insulele Baleare s-a votat chiar de două ori: o dată, cu buletinele referendumului, în localul secției, iar apoi, la leșire, cu tirimutul piconerilor, cînd cetățenii, în aplauze și cîntece, au admirat o statuie veche de 40 de ani — statuia „Victoriei” franchismului.

Așa sint amurgurile. Crepusculul zeilor se învîlăie în amplexarea maiestuosă a acordurilor wagneriene. Crepusculul zărilor — în prof și moloz. Așa-s spaniolii, — temperament fierbinte, latin.

Forța opoziției democratice din Nicaragua au reușit să impună, pentru februarie, un plebisit. Se răspîndește, deci, „La Consentida”. Probabil că lui Somoza și conțrașii săi din Haiti, Paraguay etc., nu le rămîne decît pregătirea unui nou decret — să se desființeze temperamental latin.

N. CORBU